Nr. 60. PONIEDZIAŁEK 15. MARCA 1875. Rok 65.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 3. po południu z wyjątkiem świąt i niedziel.
Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 ct., pocztą 7 ct.
Biuro Redakcyi i Administracyi Ul Czarneckiego 18.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł.; kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct.
W miejscu rocznie 12 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.
Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do *Gazety Lwowskiej*, otrzymują cało i półroczni abonenci bezpłatnie, ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą, pierwsi 75 ct. drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 ct. kilkorazowe po 6 ct. od miejsca jednego wiersza.
Listy należy frankować. Reklamacye otwarte wolne są od opłaty pocztowej.

CZĘŚĆ URZĘDOWA.

Minister sprawiedliwości mianował zastępcę prokuratora państwa w Tarnopolu, Władysława Szymonowicza, prokuratorem państwa przy sądzie obwodowym w Samborze.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA.

Lwow, dnia 15. marca

Zaledwie telegraf rozniósł po Europie wiadomość, że Najjaśniejszy Pan odda za miesiąc wizytę królowi włoskiemu w Wenecyi, cała prasa europejska powitała ją z rzetelną radością a dzienniki austryackie i włoskie w pierwszym rzędzie dały gorący wyraz tej radości. Nie dopuścimy się przesady, jeżeli powiemy, że zjazd monarchów Austryi i Włoch w pamiętnej z r. 1866 Wenecyi ma znaczenie niepospolitego wypadku dziejowego. Jako objaw braterskiej zgody pomiędzy dwoma państwami, które jeszcze przed kilkunastu laty zostawały ze sobą w takich stosunkach jak dziś Francya i Niemcy, zjazd ten jest świetnym tryumfem pokojowej polityki gabinetu wiedeńskiego i w ogóle tryumfem tej dążności pokojowej, która od zjazdu trzech monarchów w Berlinie przełamawszy olbrzymie trudności ogarnia coraz większy zastęp państw. Nawet owi nieszczęśliwi ideologowie, którzy marzą o zbrataniu wszystkich narodów europejskich za jednym zamachem, którzy wierzą ślepo w możliwość doraźnego zniesienia wojen i urzeczywistnienia idei wiecznego pokoju, mogą dumnie wskazać na zjazd wenecki jako ważny tryumf swoich dążności. Istotnie bowiem wypadek ten jest tak niezwykłym, tak doniosłym dla pokoju europejskiego, że pod jego wrażeniem można nawet zapomnieć o stłumionem chwilowo, ale w głębi zawsze jeszcze tlejącem zarzewiu wojennem na granicy francusko-niemieckiej. Nie braknie jednakże ani w Austryi ani we Włoszech żywiołów, którym zjazd monarchów w Wenecyi będzie solą w oku. Milczą one w tej chwili i nie odważą się może wcale zamącić powszechnych objawów zadowolenia, bo dobrze czują własną niemoc i przewagę przeciwnego obozu. Kto w Austryi patrzeć będzie niechętnie na zjazd monarchów w Wenecyi, tego nawet wspominać niepotrzeba. Są to ludzie wprawdzie nieposzlakowanego patryotyzmu, ale nie mogą ani pogodzić się z przemagającym stanowczo prądem dziejowym i dokonanemi wypadkami ani zapomnieć o niedawnej przeszłości. We Włoszech przeciwnie ci patrzeć będą niechętnie na zjazd monarchów, którzy za nadto wiele myślą o niedawnej przeszłości i przypuszczają, że dzieło zjednoczenia Włoch zdolne jest jeszcze do dalszych postępów. Marzą oni o przyłączeniu do młodego królestwa włoskiego tej części terytoryum austryackiego, gdzie mieszka ludność włoska szczerze zadowolona z dzisiejszego stanu rzeczy i serdecznie do Austryi przywiązana. Takiem samem prawem marzyciele ci mogliby dopominać się o każdą piędź ziemi, którą zajmuje kolonia włoska w jakiemkolwiek innem państwie. Ci malkontenci powinniby w własnym interesie ani słówkiem nie objawiać swojej niechęci. Wszelki bowiem objaw z ich strony wykazałby, że nie są stronnictwem, lecz tylko garstką, która ani na chwilę oprzeć się nie zdoła rozumnemu prądowi większości.

Jeden z poważnych dzienników węgierskich widział się spowodowanym napomnieć Kroatów, ażeby zmianie stosunków parlamentarnych i gabinetowych w Budapeszcie nie przypisywali fałszywego znaczenia a nowe ministerstwo popierali tak stanowczo i szczerze jak poprzednie. Powodem do tego upomnienia były propozycye rządu kroackiego co do mianowania kilku starszych żupanów. Pomiędzy kandydatami proponowanymi nie umieszczono ani jednego unionisty lecz mężów, którzy w danym razie chętnie przystąpiliby do nowej rewizyi ugody. Ten jeden fakt nie wystarcza jeszcze ażeby tak umiarkowanych i roztropnych polityków jak bana Mazuranicza i szefa sekcyi Ziwkowicza posądzać można o zdanie, że Kroacya zawarłszy ugodę ze stronnictwem Deaka może się uznać za zwolnioną od zobowiązań po zupełnem przekształceniu tego stronnictwa. Podobne zapatrywania mogłyby wylęgnąć się chyba w głowie rabulistów politycznych. Kroacya nie zawierała ugody ze stronnictwem Deaka lecz z królestwem węgierskiem, z jego legalną reprezentacyą, w której większość głosów posiadali zwolennicy Deaka. Reprezentacya pozostała ta sama choć zmieniły się w niej stosunki stronnictw, chociaż większości parlamentarnej nie stanowią już tylko sami Deakiści.

Stosunek kompetencyjny parlamentu niemieckiego do sejmów państw związkowych jest tak nienaturalny, że długo dzisiejszy stan rzeczy nie potrwa. Bawarya zastrzegła sobie w traktatach wersalskich największą samodzielność ze wszystkich państw związkowych, ale zastrzeżenia mają tylko formalne znaczenie. Obecnie n. p. obradował sejm bawarski nad budżetem wojskowym i sami zwolennicy praw zastrzeżonych musieli przyznać, że obrady te były zbyteczne i że lepiej byłoby, gdyby kompetencya parlamentu niemieckiego została rozszerzoną ale za to równocześnie dokładniej określoną dodatnia część zakresu sejmowego. Parlament niemiecki uchwalił budżet dla całej armii a sejmowi bawarskiemu przedłożoną została część tycząca się korpusów bawarskich. Zdawałoby się, że skoro przedmiot ten paddany zostaje pod uchwałę, sejm będzie mógł zmienić niektóre ustępy. O zmianie ogólnej cyfry niema nawet mowy, bo przez to uległby zmianie cały budżet armii niemieckiej. Sejm bawarski nie myślał nawet o takim kroku i zniżył tylko jednę pozycyę podwyższając równocześnie inną o taką samą kwotę. Ogólny rezultat pozostał taki sam jak w budżecie wspólnym ale już i ta zmiana niepodobała się unifikacyjnym żywiołom w Berlinie Utrzymują one, że sejmowi wolno tylko uchwalić dodatek z funduszów krajowych do pewnej pozycyi bez równoczesnego zniżenia innych wydatków.

Orleaniści w krótkim czasie po raz drugi doczekali się gabinetu, w którym posiadają najwięcej tek. Do ich obozu należą oprócz prezydenta Buffeta także generał Cissey, książę Decazes, Wallon i Cailloux. Ale są to po większej części Orleaniści najświeższej daty, a Buffet był tyle razy ministrem i dygnitarzem drugiego cesarstwa, że w razie stanowczego zwycięztwa bonapartystów musiałby obudzić podejrzliwość dzisiejszych zwolenników swoich zwłaszcza w obec faktu, że postępowanie jego w Izbie nie było nigdy nacechowane stanowczą i bezwzględną sympatyą dla jednego stronnictwa. Generał Cissey dopiero od niedawna dostał się do stronnictwa orleańskiego, bo dawniej przypominano mu zawsze, że karjerę wojskową zawdzięcza drugiemu cesarstwu. Cailloux na krótki czas przed ukonstytuowaniem się dzisiejszego gabinetu oświadczył kategorycznie, że mając do wyboru stałą republikę albo cesarstwo, wybrałby cesarstwo. Ks. Decazes nie wypiera się swoich sympatyi dla książąt orleańskich, ale jako minister spraw zagranicznych, złożył dowody wielkiej bezstronności i zręczności, unikając wyzyskiwania swojego wpływu na rzecz jednego stronnictwa. Pozostaje jeszcze Wallon, powaga parlamentarna najświeższej daty, bo dopiero obrady nad ustawami konstytucyjnemi zjednały rozgłos jego nazwisku. Orleaniści powinni wskazać tytuł, na którego podstawie zaliczają Wallona do swojego szeregu. Po przyjęciu poprawek tego ministra do ustaw konstytucyjnych z większą słusznością mogliby go zaliczyć republikanie do swojego obozu.

KORESPONDENCYE.

Wiedeń, 13. marca.

☿ Podróż Najj. Pana do Dalmacyi i połączona z nią wycieczka do Wenecyi celem odwiedzenia na ziemi włoskiej króla Wiktora Emanuela żywo — jak się rozumie samo przez się — zajmuje tu umysły. W

Z POD GILOTYNY.

IV.

Dzień śmierci księżnej Rozalii nie jest wiadomy, musi jednak wypadać na początek maja r. 1794, gdyż we trzy miesiące później, 13. sierpnia udało się staraniom Błeszyńskiego i pani Leżańskiej z domu Kiełczanowskiej, uratować Olesię. Był to dwudziesty drugi dopiero maj w życiu księżnej, a jeden z najkrwawszych w dziejach. Na teraźniejszym placu Zgody w Paryżu ustawiono gilotynę, czerwono pomalowaną; tegoż koloru wozy dążyły ku niej prawie codziennie, mieszcząc czasem i po sześćdziesiąt ofiar. Ludność się przyzwyczaiła do widoku śmierci, więc podczas zwykłych egzekucyi wielki plac nie był nawet przepełniony. Trzeba było motłochowi śmierci takiej Charlotty Corday albo Dantona, trzeba mu było głów dwudziestu dwóch Żyrondystów, aby raczył zważać na egzekucyę jako rzecz niezwykłą, i żądać obnoszenia ściętej głowy. Zazwyczaj jednak wprawny kat szybko spuszczał gilotynę, głowa po głowie odpadała, serce po sercu się rozdzierało, oprawcy zbierali ciała i zawozili do gminnego dołu... Kilka albo kilkanaście franków kosztów pogrzebu, zapisanego w aktach probostwa Magdaleny są najczęściej jedynym znakiem po takim dniu... Rzeczpospolita nie była pod tym względem rozrzutną...

Księżna Rozalia Lubomirska była córką Jana Mikołaja Ksawerego Chodkiewicza, kąsztelana, starosty żmudzkiego, i Ludwiki Rzewuskiej, kasztelanki krakowskiej, a została zaślubioną w roku 1783 Aleksandrowi ks. Lubomirskiemu, kasztelanowi kijowskiemu, dziedzicowi Opola, zmarłemu w Wiedniu 14. lipca 1807 roku.

Zapytacie się jednak, co spowodowało księżnę udawać się w tak niebezpieczne czasy do Paryża, jeżeli nie miała nic wspólnego z rewolucyą, jeżeli zupełnie obcą była Żyrondystom? Cóż innego mogło być tą przyczyną, jeśli nie serce, jeśli nie uczucie?.. „Księżna miała być płochą“ — mówi pani Tańska — zapomina jednak, że w tym wieku z płochości nie robi się wyrzutu pięknej kobiecie, kobiecie zwłaszcza, która tak bohatersko umiała oczekiwać śmierci.

Kobiety literatki zwykle o słynnych pięknościach lubią różne opowiadać nowinki, więc też i pani Tańska Hofmanowa w swoim pamiętniku więcej się rozwodzi nad płochością i próżnością, aniżeli nad jej nieszczęściami, więcej tam uszczypliwości w słowach, aniżeli złego w faktach. Bo i cóż zawinila księżna? — Oto że kochała... To jeszcze nie zbrodnia. Kogo kochała? Pana *T. M.* Jedni utrzymują, że to był Tadeusz Mostowski, drudzy, że Tadeusz Morawski. Pani Tańska była względniejszą dla pana T. M. aniżeli dla księżnej, z jego bowiem nazwiska podała tylko początkowe litery, podczas gdy nie robiła sobie żadnych skrupułów wymienić całe księżnej nazwisko. Księżna pojechała za panem T. M. do Szwajcaryi, a potem do Paryża, pani Tańska cieszy się przynajmniej z tego, że kochanek był niewiernym, i że do Paryża przybył za inną — za panią S... Dla tej ostatniej była autorka łaskawszą, i zamilczała jej nazwisko. Jeden z najznakomitszych naszych pisarzy poszedł za zdaniem pani Hofmanowej, i przed nie wielu laty opisał w fejletonie jednego z galicyjskich dzienników te „płochości“ księżnej, wskutek czego jeden z krewnych zażądał od niego satysfakcyi..

Zamiast obmowy rzućmy garść kwiatów ku czci jej pamięci. Obmowy współczesne najczęściej nie mają podstawy, a cóż dopiero powiedzieć o obmowach odgrzebanych po stu latach, bez myśli, bez celu..

Po śmierci matki błąkała się osierocona Olesia przez trzy jeszcze miesiące w więzieniu, będąc zapewne pod okiem towarzyszy nieszczęścia. Dopiero 13. sierpnia, jak wspomnieliśmy, ujrzała się w mieszkaniu swych wybawicieli. Oni to zawieźli ją do Szwajcaryi, a później do Berlina, gdzie ją przyjął ojciec, książę Aleksander Lubomirski. Powieści o praczkach, cudownych znalezieniach, a nawet o psiej budzie, w której się miała ukrywać — policzyć należy na karb fantazyi.

W Berlinie przyjęła Olesia sakrament bierżmowania z rąk ks. biskupa Ignacego Krasickiego, a wtedy to przybrała imię matki Rozalii — i odtąd go używała. Opowiadają o niej, że do późnego wieku dochowała nienawiść do wszystkiego, co tylko z rewolucyą w jakiejkolwiek mogło być styczności, fałszywych wieści o sobie i o matce nigdy nie zaprzeczała, i dopiero przed śmiercią zdobyła się na wspomniane przez nas sprostowanie w *Tygodniku Illustrowanym.*

Była potrosze autorką, napisała howiem dwutomową powieść francuzką pod tytułem: *Jadwiga, królowa polska*, wydaną w r. 1823, i pozostawiła po sobie także po francusku pisany pamiętnik, obejmujący 500 arkuszy. Według zdania p. Estreichera, który nam ze znaną sobie uczynnością kilka cennych co do losów księżnej udzielił wskazówek — pamiętnik ten znajduje się u ks. Revertera i przeznaczony jest do późniejszego wydania. Rzuci on zapewne światło na ciekawe losy matki i córki, która to ostatnia tem ciekawszą stała się postacią, ponieważ poszła za mąż za jednego z najoryginalniejszych ludzi swego czasu, za awanturniczego Emira Rzewuskiego. Umarła w Warszawie 11. stycznia 1865 r.

Z krwawej łuny francuskiej wychyli się z czasem ku nam więcej postaci z polskiem nazwiskiem, które do dziś dnia zaledwie pobieżnie są znane. Każdy naród miał wówczas swoich reprezentantów na paryzkim bruku, biorących czynny, nieraz ważny udział w wypadkach. Niemcy mieli swego Westermana, który prowadził atak na Tuillerye, mieli Anacharsisa Klotza, popisującego się filozoficznemi mowami, w Charlocie Corday Niemiec się kochał; Anglik Tomasz Payne zasiadał w konwencie, Hiszpan Guzman krwawe po sobie pozostawił ślady, Amerykanin Fournier dowodził zastępami posłusznemi zgromadzeniu narodowemu — słowem każda narodowość brała udział w tej kosmopolitycznej rewolucyi.

Podczas gdy księżna Lubomirska ginęła pod gilotyną, w paryskim tłumie wielkie miał znaczenie sławny Jakobin Łazowski, biorący od pierwszych dni rewolucyi nader czynny w niej udział, dopóki nie upadł jak wielu innych pod jej ciosami. Sławna Théroigne Méricourt przebrana po męzku, w towarzystwie Łazowskiego prowadziła oddział motłochu z przedmieścia św. Antoniego na Tuillerye. W Polsce mało, prawie wcale nie znany we Francyi stał się nieubłaganym rewolucyonistą i taką sobie umiał zjednać popularność, że go naturalizowano jako Francuza, że był

podróży tej dobrze odróżnić należy dwie jej strony, tj. stronę wewnętrzną i zagraniczną. W pierwszym względzie podróż do Dalmacyi zaspakaja życzenia tylekroć objawione ze strony ludności tamecznej; Najj. Pan znajdzie w całej Dalmacyi i w Pobrzeżu przyjęcie pełne zapału, w którem ludność włoska zarówno z ludnością słowiańską uczestniczyć będzie. Wycieczka do Wenecyi stanowi niejako drugą stronę obrazu odwiedziu króla włoskiego w Wiedniu w czasie wystawy powszechnej. Wizyta już ówczesna była źwierciadłem zmienionych stosunków politycznych i najlepszego między Austryą a Włochami usposobienia, które jeszcze wybitniej odbija się w wycieczce Najj. Pana do Wenecyi jako uzupełnieniu pobytu króla Wiktora Emanuela w Wiedniu. Cała podróż, która potrwać ma blizko 4 tygodni, nie będzie wolną od przepychu, albowiem oprócz zjazdu dwóch monarchów w Wenecyi, mają powitać Najj. Pana książę Czarnogórski i posłowie tureccy.

Odwołanie posła austryacko-węgierskiego barona Schwarza-Senborn z posady w Waszyngtonie zeszło się przypadkiem z odrzuceniem sumy 150.000 złr. na cele wystawy powszechnej w Filadelfii. W przypadku tym wielu chciało upatrzyć jakiś związek między odwołaniem byłego dyrektora jeneralnego wystawy powszechnej a nieuchwaleniem funduszów na przyszłoroczną wystawę amerykańską. Nad odrzuceniem tej sumy tembardziej ubolewać należy, o ile w Ameryce liczą na wielki udział Austryi w wystawie w Filadelfii a nawet przeznaczono dla państwa naszego daleko większą przestrzeń, aniżeli dla Niemiec. Lecz ostatnia wystawa powszechna w Wiedniu do pewnego stopnia zniechęciła ludność tutejszą, albowiem zawiodła nadzieje i oczekiwania nie co do świetności, lecz co do następstw i korzyści materyalnych. Z tego głównie powodu wydział budżetowy — niedowierzając wystawom powszechnym — nie przywiązuje tak wielkiego znaczenia do uczestnictwa państwa w wystawie amerykańskiej.

Stosownie do wniosku klubu postępowego, ustawa o najwyższym trybunale administracyjnym dziś jeszcze lub w poniedziałek przyjdzie pod obrady w Izbie deputowanych, i to przed wielu innemi sprawami, które miały pierwszeństwo. Fakt ten nietylko dowodzi znaczenia, jakie klub postępowy przypisuje samej ustawie o Trybunale administracyjnym, ale świadczy zarazem o chęci klubu tego zastosowania się do życzeń rządu. W ogóle prawie wszędzie widoczne są ślady konferencyi odbytej przed dwoma niespełna tygodniami między ministrami a deputowanymi z większości. Widać je także w kilku porażkach lubo mało znaczących, jakie odniósł Dr. Herbst, ile razy opierał się polityce kolejowej rządu.

Jeden z dzienników tutejszych w bardzo godziwym i chwalebnym swym zapale szerzenia zasad przyjmuje i ogłasza rozmaite nadesłane głosy od obywateli, występujących ostro przeciw wszelkim nadużyciom, jakie wykazał proces Ofenheima. W nadesłanych listach bardzo trafne nieraz bywają uwagi, ale dziennik wspomniony powinien dbać o to, aby nie powtarzały się podobne rady, jak życzenie pewnego jegomości, który pragnie wydrukować listę uczciwych kupców, u których można kupować bez obawy oszukania się. Takiemi konceptami psuje się tylko wartość i efekt innych najlepszych nawet pomysłów.

Inserat ogłoszony w języku francuzkim w jednem z pism wczorajszych jest *l'evenement de jour*. Wiedeń na polu inseratów wiele może strawić, ale ów inserat zdziwił i oburzył nawet najwyuzdańszych.

Jego Ekscelencya hr. Gołuchowski, który tu przybył w towarzystwie radcy Namiestnictwa p. Löbla, zabawi tu jeszcze kilka dni.

Rada Państwa.

127 posiedzenie Izby deputowanych z dnia 11. marca.

Przewodniczący dr. Rechbauer. Obecni ministrowie: ks. A. Auersperg, dr. Stremayer, dr. Unger, br. Pretis, pułkownik Horst, dr. Ziemiałkowski.

Przed przejściem do obrad nad sprawami będącemi na porządku dziennym, nadmienił dep. Lienbacher, że w protokole stenograficznym z posiedzenia Izby deputowanych z dnia 8. b. m. w mowie jego (Lienbachera) co do wniosku dep. dr. Mengera o niepołączalności pewnych urzędów z mandatami poselskiemi, uczynił ktoś samowolną zmianę, a mianowicie przemazał poprawkę, którą on własnoręcznie spisał w tym protokole, i zamiast tej poprawki napisał uwagę: „*Trinkgelder von 20.000, 50.000 fl.*" a wymazał kwotę: 100.000 fl."

(Dla zrozumienia tego ustępu, musimy dodać, że dep. Lienbacher na posiedzeniu z dnia 8. b. m., przemawiając przeciw wnioskowi dep. Mengera podał pomiędzy innemi i tę okoliczność za powód swej opozycyi, „że woli już, jeżeli deputowany będzie członkiem Rady zawiadowczej tej lub owej koleji żelaznej, niż aby nie był członkiem Rady zawiadowczej, a natomiast za usługi wyrządzone temu lub owemu zakładowi kolejowemu, kazał sobie zapłacić „*Trinkgeld* w kwocie 20.000, 50.000 i 100.000 złr." Za kulisami opowiadano sobie, że wymienione kwoty miały pewne znaczenie, a mianowicie chciał dep. Lienbacher przez wymienienie tych kwot wymienić pośrednio osoby (Schindler, Ofenheim, Giskra); tymczasem wymazał ktoś w protokole kwotę 100.000 złr. i ztąd wniosek, że „uczynił to ktoś, komu zależeć mogło na tem." *Red*).

Przewod. odpowiedział na powyższą uwagę dep. Lienbachera, że protokoły nie bywają sporządzane pod bezpośredniem nadzorem przewodniczącego, lecz że sprawdzenie protokołów należy do sekretarzów; w końcu dodał przewodniczący, że ubolewa bardzo nad tym wypadkiem.

P. Minister sprawiedliwości dr. Glaser, przedłożył objaśniające uwagi do projektu ustawy karnej o zbrodniach, wykroczeniach i przestępstwach, przedłożonego Izbie d. 7. listopada 1874 r.

W pierwszem czytaniu odesłano do komisyi kolejowej przedłożenie rządowe tyczące się projektu ustawy o taryfach maksymalnych dla transportu osób na austryackich kolejach żelaznych.

Wybór komisyi z 15. członków do wniosku dep. Mengera o niepołączalności pewnych urzędów z mandatami poselskiemi, usunięto z porządku dziennego.

W końcu przystąpiła Izba do dalszych obrad nad ustawą o podatku od budynków. W rozprawie nad § 24 projektu ustawy brali udział z galicyjskich deputowanych pp. Krzeczunowicz i Gierowski. Izba uchwaliła odesłać do komisyi wszystkie wnioski stawiane do tego paragrafu, z wyjątkiem mniejszości bronionych przez dep. Krzeczunowicza. W §. 25. utrzymał się wniosek mniejszości komisyi co do uwolnienia pomieszkań dla robotników od opłaty podatków przez 20 lat.

Rozprawy doprowadzono w tym dniu do § 27.

Dep. Dunajewski wystosował wraz z towarzyszami interpelacyę do p. ministra handlu: „czy zamierza rząd postarać się o to, ażeby kolej żelazna tarnowsko-leluchowska jeszcze w ciągu bieżącego roku oddaną była do użytku publicznego?"

Następne posiedzenie d. 12. b. m.

128 posiedzenie Izby deputowamych z d. 12. marca.

Przewodniczący dr. Rechbauer. Obecni ministrowie: dr. Glaser, dr. Chlumecky, br. Pretis, dr. Ziemiałkowski.

Pomiędzy petycyami odczytano: Petycyę inspekcyi niemieckiej izraelickiej szkoły głównej dla chłopców i dziewcząt w Brodach o subwencyę z funduszów państwowych; petycyę Aleksandra hr. Branickiego, właściciela kopalni i huty tudzież naczelnika związku bratniego w Suchej w Galicyi o uwolnienie dochodów związku bratniego od opłaty podatku dochodowego.

Rozdano pomiędzy deputowanych: Sprawozdanie komissyi budżetowej o wykazach co do wcielenia urzędników do nowych klas dyet w myśl ustawy z 15. kwietnia 1873 i o petycyach rozmaitych kategoryj urzędników o wcielenie do właściwej klasy dyet; sprawozdanie komissyi budżetowej o zmianie dotychczasowych postanowień tyczących się używanych obecnie wag i miar stosownie do wag i miar metrycznych; sprawozdanie komissyi budżetowej o przedłożeniu rządowem tyczącem się konwencyi pocztowej zawartej d. 9. października 1874 roku pomiędzy Austryą-Węgrami, Niemcami, Belgią, Danią, Egiptem, Hiszpanią, Zjednoczonemi Stanami północnej Ameryki, Wielką Brytanią, Grecyą, Włochami, Luxemburgiem, Norwegią, Portugalią, Rumunią, Rossyą, Serbią, Szwecyą, Szwajcaryą i Turcyą; sprawozdanie komissyi o wnioskach deputowanego Steudel'a, dr. Rosera i tow. co do środków zaradczych przeciw drożyźnie węgli kamiennych.

W pierwszem czytaniu odesłano do osobnej komissyi przedłożenie rządowe tyczące się projektu ustawy o zapisywaniu okrętów handlowych do ksiąg handlowych.

Następnie przystąpiła Izba do dalszych obrad nad ustawą o podatku od budynków i załatwiła całą ustawę w drugiem czytaniu. Do poszczególnych paragrafów zabierali głos w ciągu rozprawy z galicyjskich deputowanych pp. Krzeczunowicz, Pawlików, Wężyk, Szwedzicki, Kowalski. Wnioski ich, stawiane w myśl wniosków mniejszości komisyi, nie utrzymały się.

Nastąpiły wybory do komissyi mającej zastanowić się nad ustawą o niepołączalności pewnych urzędów z mandatami poselskiemi.

Dep. br. Zschok wystosował do rządu interpelacyę w sprawie pożyczki dla Styryi.

Dep. br. Scharschmid przedłożył następujący wniosek: „Wys. Izba raczy przekazać komissyi podatkowej do obrad następujący projekt ustawy:

„Ustawa zmieniająca §. 4. ustawy z 24. maja 1869 Dz. ust. państw. nr. 88 o regulacyi podatku gruntowego.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

Art. 1. — §. 4. ustawy z 24. maja 1869 Dz. ust. państw. nr. 88 o regulacyi podatku gruntowego, w dotychczasowem swem brzmieniu, traci moc prawną i ma opiewać jak następuje: §. 4. Wymiar podatku gruntowego ma być ustanawiany co 15 lat w drodze ustawy.

Art. 2 Wykonanie niniejszej ustawy polecam ministrowi skarbu. (36 podpisów).

Wniosek ten odesłano do rządu.

Następne posiedzenie d. 13. marca.

31. Posiedzenie Izby Panów z d. 12. marca.

Przewodn. ks. Karol Auersperg. Obecni ministrowie: ks. Adolf Auersperg, dr. Stremayer, dr. Unger, dr. Chlumecky, pułkownik Horst.

Minister spraw wewnętrznych, br. Lasser, zawiadomił Izbę w drodze pisemnej o śmierci członka Izby Panów, hr. Hallera. Na wniosek przewodniczącego uczciła Izba przez powstanie z miejsc pamięć zmarłego.

W drugiem i trzeciem czytaniu załatwiła Izba bez rozpraw: Projekt ustawy o poborze rekruta na r. 1875; projekt ustawy o przyczynieniu się państwa do regulacyi rzeki Mur, rzeki Narenta i do drenowania doliny Narenta; ustawę o zmianie w prowadzeniu państwowych kas zaliczkowych. Izba odesłała 18 rozmaitych petycyj z zachodniej części monarchii rządowi do uwzględnienia i załatwienia. W końcu przyjęła Izba w drugiem i trzeciem czytaniu bez rozpraw: projekt ustawy o użyciu obligacyj 10-milionowej pożyczki miasta Wiednia do lokowania kapitałów pupilarnych; projekt ustawy tyczący się zadawnienia pretensyi do procentów zapisów długu państwa, które wierzycielom państwa nie zabezpieczają zwrotu kapitału; projekt ustawy o uwolnieniu galicyjskiej pożyczki krajowej w kw. 1,600.000 zł. od opłaty należytości i o użyciu obligacyj tej pożyczki.

Następne posiedzenie d. 13. b. m.

Komisya prawnicza Izby deputowanych przedłożyła już sprawozdanie co do projektu o skuteczności praw familijnych wciągniętych do ksiąg publicznych i o postępowaniu celem wykreślenia nieprawomocnych zapisów tego rodzaju i wnosi: „Wys. Izba raczy przystąpić do projektu ustawy uchwalonego już w tej mierze przez Izbę Panów."

W końcu wspomina sprawozdanie o życzeniu kilku członków komisyi, ażeby wys. Rząd przez wydanie podobnej ustawy uregulował sprawę „zakazu sprzedaży na podstawie roszczeń osób prywatnych" praktykowanej dość często w Galicyi.

Komisya pracująca nad przedłożeniem rządowem o organizacyi władz cymentniczych, proponuje przyjęcie bez zmiany rządowego projektu ustawy.

Komisya petycyjna Izby deputowanych przygotowała sprawozdanie o trzynastu petycyach Towarzystw lekarskich w monarchii, żądających: A) uwzględnienia uchwał pierwszego austryackiego zjazdu lekarzy i B) stosownego uregulowania taryfy za czynności sądowo lekarskie. Komisya petycyjna przyszła do przekonania, że żądanie stanu lekarskiego odpowiedniej reprezentacyi przez ciała reprezentacyjne w poszczególnych krajach koronnych z prawnie określonym zakresem działania, jest zupełnie uzasadnionem i powinno się mu zadość uczynić jak najrychlej odpowiednią ustawą. Atoli komisya mniemała, iż ma się ograniczyć tylko na punkta najistotniejsze, wiele zaś szczegółów, które zawierają uchwały pierwszego austryackiego zjazdu, zatrzymać należy do czasu rozwiązania tego nader ważnego zadania na drodze ustawodawczej. Za pierwszą i najważniejszą rzecz uważała komisya, że należy utworzyć w ogóle według krajów złożoną reprezentacyę prawną całego stanu lekarskiego i oddać jej zakres działania, godny reprezentacyi tak szanownego, a dla dobra powszechnego tak ważnego stanu. Dla tego też komisya zwracała szczególniejszą uwagę na czynności, które mają być przydzielone lekarskim ciałom reprezentacyjnym, i najistotniejsze z nich objęła swemi uchwałami. Co się tyczy wniosków nie odnoszących się bezpośrednio do organizacyi stanu lekarskiego, komisya mniemała iż, dla ich wielkiej wagi powinna je wziąć również pod rozwagę, jakkolwiek sądziła, że organizacya stanu jest rzeczą daleko ważniejszą, resztę będzie można dopiero po niej lub przez nią należycie rozwiązać.

Komisya petycyjna zaleca przeto Izbie następujące wnioski do przyjęcia:

Art. A.) Wys. Izba zechce uchwalić;

---

przez jakiś czas członkiem dyrektoryatu, miewał gorące mowy, jako dowódzca dwustu Marsylczyków był wysłany przez Maratystów do mordowania więźniów politycznych w Orleanie, i że mu nareszcie komuna jako dobrze zesłużonemu wspaniały urządziła pogrzeb.

Inny znów awanturnik, Turski, słynął pod przybranem nazwiskiem *Albert Surm it*, chciał skłonić rząd rewolucyjny do interweniowenia na rzecz Polski, miał mowę przed kratkami konwencyi, wystawiając obraz nieszczęśliwej ojczyzny. Konwent wysłuchał go, a w dowód szacunku i wyszczególnienia prezydent udzielił mu braterski pocałunek, ale się też na pocałunku skończyło...

Bardzo piękną kartę w dziejach francuskiej rewolucyi ma jenerał Miączyński. Odważny, bohaterski, prawdziwy żołnierz, nie mieszający się w polityczne intrygi, ale gotowy każdej chwili przelać krew swą na polu bitwy za sprawę wolności. Pomiędzy pięcioma jenerałami, których mianował Dumouriez objąwszy dowództwo po La Fayecie, czytamy nazwisko Miączyńskiego, to też był on jednym z najbardziej zasłużonych żołnierzy w armii Dumourieza, i do ostatka wielkie mu oddawał usługi. Pomiędzy emigrantami francuzkiemi uwijał się znów Grabianka, którego działanie dotąd nie jest dostatecznie wyjaśnione

Z kobiet dość wybitną rolę odegrać miała jakaś Polka, którą Lamartine nazywa za Louvetem owem śmiesznem, stereotypowem nazwiskiem: *Lodoïska*, z którą jednak w polskich źródłach nie mogliśmy się spotkać. Entuzyastka wolności, sławy, cała oddana literaturze, weszła w ścisły stosunek z Louvetem, deputowanym i jednym z rewolucyjnych przewódzców, Będąc jeszcze młodą panną kochała się w nim, rodzice jednak sprzeciwiali się, aby miała iść za niego i oddali jej rękę innemu. Rewolucya postawiła kochanków obok siebie. Polka była kobietą pełną poświęcenia i z narażeniem życia oddawała wielkie usługi stronnictwu do którego Louvet należał. Dążności polityczne łączyły jakiś czas Louveta z panią Roland, i wtedy to poznał on z sobą obydwie kobiety, które wiele dla siebie powzięły sympatyi. Pani Roland, małżonka surowa, bez skazy, nie mogła Polki przyjmować w swym domu otwarcie, ale często u niej bywała i wiele miała dla niej szacunku. Kiedy pani Roland wszystko czyniła tylko dla rewolucyjnej idei, to ową panią *Lodojskę* obchodziła rewolucya o tyle, o ile Louvet w niej brał udział; jemu chciała dopomagać, jego widzieć u szczytu sławy i potęgi jedynem jej było marzeniem.

O innych polskich nazwiskach, które się tu i owdzie spotyka w rewolucyjnym chaosie, może z czasem, po ogłoszeniu ukrytych jeszcze listów i pamiętników dokładniejsze będzie można mieć wieści, a chodzi tutaj mianowicie o te nazwiska, które się wychylają z pierwszych lat rewolucyjnych, z czasów kiedy jeszcze Paryż, po upadku powstania Kościuszki, nie napełnił się Polakami, póki nie zaczął działać Bars i Wybicki, póki Kniaziewicz i Dąbrowski nie odegrali swej roli. Odkąd Napoleon chwyta w swą dłoń żelazną ster rewolucyi, odtąd jej dzieje stają się jaśniejsze, w czasach terroryzmu jednak, w czasach powszechnej trwogi i życia z dnia na dzień, utonęło w zapomnieniu wiele zdarzeń i osób, któreby i nas mogły obchodzić.

K. Chłędowski.

Zaleca się rządowi gorąco, aby urzeczywistnił następujące zasady w projekcie ustawy, który przedłoży do konstytucyjnego traktowania:

1) W każdym kraju koronnym należy utworzyć lekarskie ciało reprezentacyjne z prawnem zakresem działania.

2) Skład tych ciał reprezentacyjnych nastąpi przez delegacyę z kolegiów wyborczych, które utworzone zostaną według stosunków poszczególnych krajów.

3) Członkami kolegiów wyborczych są wszyscy w okręgu wyborczym zamieszkali lekarze i uprawnieni tamże do praktyki chirurdzy.

4) Do lekarskich ciał reprezentacyjnych należą następujące czynności;

a) Uchwalenie regulaminu swego;

b) oznaczenie rocznej kwoty na pokrycie wydatków z prowadzeniem spraw bieżących niezbędnie połączonych, badanie rachunków Wydziału stałego i preliminarza rocznego;

c) obradowanie i uchwalanie w sprawach ustawodawstwa na polu medycyny publicznej pieczy zdrowia i medycyny sądowej, oraz dawanie opinii w tej mierze z własnej inicyatywy albo na wezwanie władz administracyjnych lub sądowych;

d) dawanie opinii ze względu na interesa stanu;

e) ewentualny wybór członków do krajowej rady zdrowia i do najwyższej rady zdrowia, skoro tylko nastąpi zamierzona pod tym względem zmiana ustawy z 30go kwietnia 1870 r.;

f) czynność naukowa, odnosząca się przeważnie do publicznej pieczy zdrowia i statystyki lekarskiej krajowej;

g) sprawy odnoszące się do honoru i interesów stanu lekarskiego; jako takie uważa się ustanawianie sądów polubownych i sądu honorowego.

5) Wszystkie inne przepisy co do organizacyi ciał reprezentacyjnych lekarskich, tworzenia kolegiów wyborczych, wydziałów stałych, zostawia się właściwemu ustawodawstwu.

Ad *B*) 1) Poruszoną kwestyę zniesienia przymusowego wykonywania powołania lekarskiego i prawnego ograniczenia zarobku zaleca się rządowi do wyczerpującego zbadania.

2) Odpowiednią zmianę taryfy opłat od czynności sądowo-lekarskich i czynności lekarskich, przez władze sądowe poleconych zaleca się rządowi do uwzględnienia.

3) Wniosek zmiany ustawy z 30 kwietnia 1870 co do składu krajowej rady zdrowia, w tym kierunku, aby część członków tej rady wychodziła z wyborów z krajowych reprezentacyi lekarskich, zaleca się rządowi do stosownego w swoim czasie uwzględnienia.

4) Kwestyę, czy i o ile krajowym radom zdrowia przyznanym być może przy zmianie ustawy z 30 kwietnia 1870 głos stanowczy, zaleca się rządowi do wyczerpującego zbadania.

Przegląd polityczny.

Austrya-Węgry. Na posiedzeniu Rady gminnej w Gorycyi w dniu 1. b. m. zawiadomił burmistrz radnych, że Wydział krajowy uchwalił wystosować adres do Najj. Pana z prośbą, ażeby Najj Pan w podróży do Dalmacyi raczył zaszczycić swemi odwiedzinami także Gorycyę. Rada gminna upoważniła burmistrza do podpisania tego adresu w imieniu miasta Gorycyi.

— Do licznych adresów zaufania dla ministra handlu dr. Banhansa, przybyły jeszcze w ostatnich dniach następujące: Reprezentacyi gminnej m. Haida (w Czechach); reprezentacyi gminnej miasta Brüx; stowarzyszenia przemysłowego w Bielsk-Biała. Stowarzyszenie kupieckie z Reichenbergu mianowało dr. Banhansa swym członkiem honorowym. Dalej przybyły jeszcze: adres zaufania Izby handlowej i przemysłowej w Eger, reprezentacyi gminnej w Bensen i stowarzyszenia kupieckiego w Reichenbergu.

— W Izbie niższej Sejmu węgierskiego odesłano do komisyi skarbowej na wniosek ministra skarbu projekta ustaw: o inartykulacyi ostatniej pożyczki, o wydaniu dóbr koronnych Gyalna, o pozwoleniu na dowóz zagranicznych tytoniów, o rewizyi ustawy co do stemplowania przedmiotów złotych i srebrnych i o należytościach stemplowych od wyroków giełdowego sądu polubownego. W dalszym ciągu rozpraw szczegółowych nad budżetem, uchwaliła Izba tylko kilka pozycyj budżetu ministerstwa oświaty.

— W Izbie wyższej sejmu węgierskiego załatwiono d. 11. b. m. zamknięcie rachunków. Br. Mikołaj Vay skorzystał z sposobności i w długiem sympatycznie przyjętem przemówieniu podniósł ważność dokonanego zlania się stronnictw.

— Węgierski minister prezydent. br. Bela Wenckheim przybył dnia 12. b. m. do Wiednia.

— Program podróży Najj. Pana do Dalmacyi — pisze *Presse* z 13. b. m — nie jest jeszcze stanowczo ułożony, głoszą tylko, że Najj. Pan przybędzie do Tryestu dnia 2. kwietnia o godzinie 9. z rana. W Tryeście zabawi Najj. Pan d. 2. i 3. kwietnia a d. 4. kwietnia odjedzie do Gorycyi. Ztąd wyjedzie Najj. Pan koleją do Wenecyi i przybędzie tam d. 5. kwietnia przed południem. Pobyt w Wenecyi jest naznaczony na d. 5. i 6. kwietnia. Z Wenecyi odbędzie się podróż na statku wojennym do Pola. Przyjazd do Pola naznaczono na d. 7. kwietnia a pobyt tamże na d. 8. i 9. kwietnia. Do Zadaru przybędzie Najj. Pan dnia 10. kwietnia o godz. 4 z rana. Zjazd z królem Wiktorem Emanuelem ma nastąpić w Wenecyi d. 5. kwietnia.

— *Presse* donosi, że d. 12. b. m. odbyła się konferencya pomiędzy prezydentami obu Izb Rady Państwa, na której zgodzono się wziąć pod obrady parlamentu, jeszcze przed jego odroczeniem, projekt ustawy o trybunale administracyjnym. Sprawa ta przyjdzie pod obrady prawdopodobnie już w poniedziałek d. 15. b. m. Tenże sam dziennik donosi, że na wiadomej konferencyi deputowanych u ministra spraw wewnętrznych, przemawiał rząd za odroczeniem wniosku Wildauera o nadzorze szkolnym głównie dla tego, ponieważ naczelnicy ultramontanów w Tyrolu oświadczyli, iż na najbliższej sessyi sejmu tyrolskiego uchwalą ustawę o nadzorze szkolnym zupełnie w myśl państwowej ustawy szkolnej.

— W dalszym ciągu obrad nad budżetem, uchwaliła Izba niższa sejmu węgierskiego wyznaczyć pewną kwotę na urządzenie wyższej szkoły żeńskiej. Następnie przyjęła wszystkie pozycye budżetu ministerstwa oświaty z wyjątkiem pozycyi na urządzenie akademii muzycznej. W końcu przystąpiła Izba do obrad nad budżetem honwedów.

Niemcy. (*Z sejmu pruskiego*). Po dość d ugiej przerwie odżyły znów w pruskiej Izbie deputowanych dysputy i spory religijne. Jeszcze wprawdzie nie przyszedł na porządek dzienny projekt ustawy o wstrzymaniu dotacyi rządowej dla duchowieństwa katolickiego, ale przedmiot nie mniej drażliwy, bo tyczący się sekty starokatolickiej wywołał w ubiegłą środę nader zaciętą polemikę.

Deputowany Petri uzasadniał swój wniosek względem udziału starokatolików w katolickim majątku kościelnym. Wnioskodawca zaznaczył przedewszystkiem, że w kościele katolickiem obecnie panuje wielkie rozdwojenie. Z jednej strony biskupi z masą ludu katolickiego oddani zupełnie Rzymowi, z drugiej strony znakomici katoliccy teologowie Niemiec poparci przez znaczną część wykształconych katolików. Starokatolicy, mówił Petri, nie przestali być członkami kościoła katolickiego, a mimo to nie posiadają praw, zagwarantowanych konstytucyą stowarzyszeniom religijnym i wykluczeni są od używania kościelnego majątku katolickiego. Nie chodzi tu o kwestyą czysto wewnętrzno-kościelnej natury — lecz o kwestyę prawną, do której rozwiązania państwo nietylko jest uprawnionem, lecz nawet obowiązanem. Tym, którzy wnioskowi z powodów politycznych są przeciwni, odpowiedzieć można, że większa część narodów europejskich nie uznała nowych dogmatów kościoła katolickiego, pojmując doskonale ich charakter i cel wybitnie polityczny. Przysięga, którą biskupi katoliccy w Anglii i Irlandyi aż do r. 1826 składali, zawierała w sobie coś wręcz przeciwnego temu, co obecnie w Rzymie wyniesionem zostało do znaczenia dogmatu. Rządy zrozumiały doniosłość położenia i z pewnością nie odrzucą poparcia ludzi gotowych iść ręka w rękę z nimi w walce przeciw Rzymowi i oderwać się od naczelnej głowy kościoła, której tyrania sroższą jest od tyranii cezarów starożytnego Rzymu. Sprzymierzeńcy rządu w tym względzie są silniejsi i liczniejsi niżby sądzić można, a nadto wielu niezdecydowanych przyłączy się do nich. Wniosek mój, tak skończył Petri, nie sięga zbyt daleko. Ograniczam się na jego treści i nie żądam od państwa łaski tylko sprawiedliwości.

Po przemówieniu deput. Petri zabrał głos członek frakcyi centrum Reichensperger, podnosząc na wstępie, że wnioskodawca wniosek swój uzasadnił czysto politycznemi a nie prawnemi motywami. Dlatego też dobrze zrobił, że nie dołączył motywów na piśmie, bo niewytrzymałyby one krytyki. Deputowany Petri w mowie swej tyle wypowiedział obelg na katolicki kościół, że trudno pojąć, jak może zaręczać jeszcze, iż jest jego członkiem. Wniosek zmierza do podziału katolickiego kościelnego majątku, którego nie mają prawa żądać starokatolicy odkąd wystąpili z katolickiego kościoła. Że starokatolicy nie należą już do katolickiego kościoła najlepszy dowód w zasadniczej różnicy pojęcia tego, co jest istota wiary. Otwarcie powiadają oni, że chcą przywrócić kościół szóstego stulecia i dlatego są katolikami, o których nie ma mowy w pruskiej konstytucyi. Z tego powodu nie mają prawa żądać udziału w używaniu kościelnego majątku.

Reichenspergera poparł członek centrum, dep. Schorlemer-Alst, poczem dep. Wehrenpfennig a wreszcie minister Falk wystąpili w obronie wniosku. Ostatni wyraził życzenie przekazania tego wniosku komissyi, oświadczając przytem, że jeżeli obie Izby przychylą się do niego, rząd go chętnie w życie wprowadzi. Po odrzuceniu następnie wniosku odraczającego drugie czytanie na sześć miesięcy, przekazano wniosek Petrego komissyi dla projektu administracyi kościelnego majątku.

— *Kreuz. Ztg.* donosi, że obrady nad projektem wstrzymania dotacyi klerowi katolickiemu rozpocząć się miały w sobotę i że ks. Bismarck zamierzał osobisty wziąć w nich udział.

— Stan zdrowia cesarza Wilhelma nie polepszył się dotąd, lubo życiu jego nie grozi żadne niebezpieczeństwo.

— Zawiadowca arcybiskupstwa Fryburskiego (w Badenie) koadjutor kan. Kübel, stawał 11. b. m. przed sądem karnym i mimo zaprotestowania przeciw kompetencyi sądu, skazany został za przeciwne ustawom nadawanie posad duchownych na grzywny w ilości 500 mark, a ewentualnie 10 tygodni więzienia.

Francya. Zgromadzenie narodowe uchwaliło na posiedzeniu z dnia 8 b. m. nagłość dla wniosku deputowanego de Ploeuc, że na przyszłość żaden cudzoziemiec nie może być prezydentem lub radzcą zawiadowczym francuzkich kolei żelaznych, jeżeli na to nie otrzyma osobnego zezwolenia ministra wojny i robót publicznych. Deputowany Ploeuc tak motywował swój wniosek: „Wiadomo, jak niebezpieczną bronią są koleje żelazne w czasach wojny. Doniosłość tej sprawy pojęliście panowie odsyłając na posiedzeniu z dnia 5. stycznia b. r. w porozumieniu z rządem wniosek deputowanego Varroy do komisyi wojskowej. Wniosek deputowanego Varroy wymaga, ażeby urzędnicy ruchu francuzkich kolei żelaznych na 100 kilometrów od granicy państwa, nie byli inaczej mianowani, jak za porozumieniem się z ministrami wojny i robót publicznych. (Bardzo dobrze). Lecz w sprawie tej trzeba jeszcze wziąć na uwagę i to, że dyrekcya jednej lub kilku kolei żelaznych może przejść w ręce obcokrajowca. (Żywe oklaski w całej Izbie). Cóż pomoże potwierdzenie podrzędnych urzędników ruchu, przez ministrów wojny i komunikacyj, jeżeli ten, w którego rękach spoczywa centralny zarząd i którego rząd czyni odpowiedzialnym za przewóz wojska, amunicyi i żywności, nie ma nic wspólnego z Francyą, nie jest, krótko mówiąc, Francuzem? Nie wchodząc w bliższe szczegóły tej sprawy, którą wszyscy bardzo dobrze pojmujemy, upraszam o uchwalenie nagłości dla mego wniosku.“ (Powszechne oklaski).

W sprawie tej piszą z Paryża do *Gaz. Augsb.*: „Ostrze wniosku deputowanego Ploeuc'a ma być wymierzonem przeciw belgijskiemu spekulantowi Philippart, który nabył kilka koncesyj lokalnych kolei żelaznych a w szczególności linii Pikardya-Flandrya, i tym sposobem ściągnął na się zawiść starych uprzywilejowanych towarzystw kolejowych. Mianowicie zazdrości mu wszechwładna Rothschildowska kolej północna, która utrzymuje, że służy jej prawo pierwszeństwa do nabycia linij, których koncesye nabył Philippart. Między głównymi przeciwnikami Philipparta, który jest niezmiernie śmiałym i bardzo szczęśliwym spekulantem, wymieniają najpotężniejsze domy bankowe w Paryżu. Sprawa ta wywołała namiętną polemikę w dziennikach paryzkich, które nazywają Philipparta ajentem ks. Bismarcka.“

Paryzki *Temps* pisze w tej sprawie: „Trudno pojąć, że wniosek deputowanego Ploeuc'a uważany bywa za groźny przez tych, którzy go spowodowali. Wnioskodawcy mieli na oku pewnego finansistę belgijskiego, którego działanie zapamiętałe poruszyło do żywego giełdę paryzką, i który znacznych spodziewa się korzyści z fuzyi wielkiej liczby podrzędnych kolei żelaznych. Ustawa taka miałaby dwojaki błąd: byłaby ona niebezpieczną, gdyż spowodowałaby rządy zagraniczne do podobnych zarządzeń przeciw finansistom francuzkim, a powtóre nie byłaby nawet dość skuteczną, gdyż właściciel kolei potrafiłby zawsze złożyć tak radę zawiadowczą, ażeby obejść postanowienia ustawy. Zresztą ustawa taka nie rozwiązałaby ważnej kwestyi, która jest tu przyczyną sporu. Znane są zobowiązania, jakie państwo pozawierało z wielkiemi towarzystwami kolejowemi; znaną jest także rzeczą, że ustawa z roku 1865. nadała nowe atrybucye radom jeneralnym co do kolei, mających znaczenie lokalne. Na mocy tej ustawy powstało mnóstwo małych kolei żelaznych i można było łatwo przewidzieć, że koleje te będą dążyć do połączenia się. Teraz należałoby ponownie poruszyć rozwiązanie problemu o kolejach uzupełniających, a każdy to przyznać musi, że ustawa okolicznościowa nie zdoła rozwiązać tego ważnego i doniosłego problematu. Trzebaby więc przystąpić do rewizyi ustawy z r. 1865. i uchwalić postanowienia, któreby należycie uwzględniały wszystkie prawa. Nie masz przedmiotu, którýby w tak wysokim stopniu zasługiwał na uwagę nowego rządu i Zgromadzenia narodowego.“

— Z Paryża donoszą, że nowy minister sprawiedliwości Dufaure wyda komissyi parlamentarnej dokumenta urzędowe, tyczące się agitacyj stronnictwa bonapartystowskiego, uczyni zatem to, czego dawny minister sprawiedliwości Tailhand w żaden sposób uczynić nie chciał.

— W kołach deputowanych utrzymują że kandydatura ks. Audiffret - Pasquiere na prezydenta Izby, ma wszelkie widoki utrzymania się. Wiadomo, że nowa większość parlamentarna utworzyła się na podstawie nienawiści bonapartystów, a ponieważ ks. Pasquiere jest najzaciętszym i najniebezpieczniejszym ich nieprzyjacielem, więc nie ulega żadnej wątpliwości że republikanie bez wyjątku i znaczna część orleanistów będzie głosowała za nim. Prawica stawia kandydaturę Kerdrela.

— W Zgromadzeniu narodowem 13. b. m. Buffet odczytał program gabinetu. Program trzymać się chce polityki konserwatywnej, bez prowokacyi albo słabości. Republikanie niechaj przystępując do polityki jedynie możebnej, dowiodą, że takowa nie jest wcale niezdolną pogodzić się z publicznem bezpieczeństwem; inne zaś stronnictwa powinnyby z patryotyzmu przystąpić do tej polityki. Rząd będzie umiał zjednać konstytucyi poszanowanie i zachować postawę silną a pojednawczą. Rząd wniesie zmiany ustawodawstwa prasowego, poczem zniesie stan oblężenia.

Lewica Zgromadzenia narodowego przyjęła program rządowy milczeniem, a lewy środek, prawy środek i część prawicy przychylnie. Nie wywiązały się żadne rozprawy nad programem, lecz po jego odczytaniu przystąpiła Izba do dalszych obrad nad ustawą o kadrach armii. Zapewniają, że lewica będzie wspierała gabinet, mimo że radykaliści są niezadowoleni z programu rządowego.

Anglia. W Izbie niższej minister skarbu Northcote oświadczył 11. b. m. że przedłoży budżet 15. kwietnia. Sandford wniósł, aby wszelki do hód nie przenoszący 300 funtów szterl. był wolnym od podatku. Kanclerz skarbu zbijał ten wniosek jako niestosowny w chwili, gdy ma nastąpić przedłożenie budżetu. Wniosek też odrzucony został 213 głosami przeciw 77. Disraeli oznajmił że odroczy Izbę na święta od 25. b. m. do 5. kwietnia.

Dnia 12. b. m. wniósł minister marynarki Ward - Hunt budżet marynarki, który wynosi $10^1/_2$ mil. ft. szterl. Według projektu rządowego ma być po koniec r. 1877 gotowych 26 okrętów pancernych większych rozmiarów, Göschen, poparł wniosek rządowy, poczem Izba przyjęła kilka pozycyj budżetu.

W Izbie wyższej oznajmił 11. b. m. książę Richmond, że ferye wielkanocne trwać będą od 19. marca do 6. kwietnia.

— Generał Margary, ojciec zamordowanego w wyprawie angielskiej z Birmy do Chin urzędnika konsularnego, udzielił *Timesowi* dwóch telegramów, zawierających niektóre szczegóły o napadzie Chińczyków na expedycyę. Wedle tych telegramów wykonała napad straż przednia korpusu 3000 ludzi, który od gubernatora Momeinu miał nakaz wyciąć w pień wyprawę angielską. Margary został w mieście Manwine schwytany i ścięty, a głowa jego zatknięta na murach miasta. Ojciec zamordowanego w liście przyłączonym do telegramów wyraża oczekiwanie, że rząd angielski pomści tę zbrodnię, inaczej bowiem po Chinach i całej Azyi rozbiegłaby się wieść, że armia angielskich „obcych djabłów“ tak tanim kosztem została zwyciężoną, co dla znaczenia Anglii mogłoby pociągnąć bardzo niekorzystne następstwa. Zdaniem generała należałoby miasto Manwine zburzyć i zrównać z ziemią, Momein zaś obsadzić wojskiem angielskiem. Mianoby wtedy otwartą drogę z Birmy do Chin.

Włochy. O bliskiej nominacyi kilku kardynałów piszą *Vaterlandowi* z Rzymu 9. b. m.: „W poniedziałek 15. b. m. odbędzie Jego świętobliwość, Pius IX. konsystorz, na którym zamianuje pięciu nowych kardynałów. Są nimi:

1. Piotr Giannelli, arcybiskup Sardyjski in partibus, sekretarz kongregacyi *concilii* były nuncyusz neapolitański, urodz. 1807.

2. Jan Mac Closley, arcybiskup Nowojorski, ur. 1801. Będzie to pierwszy kardynał amerykański.

3. Edward Manning, arcybiskup westminsterski ur. 1808.

4. Wiktor August Dechamps arcybiskup z Malines i prymas belgijski ur. 1810.

5. Dominik Bartolini, sekretarz kongregacyi obrządków, kanonik u św. Jana Laterańskiego.

Jakże chętnie, dodaje korespondent, mianowałby papież kardynałami także arcybiskupów kolońskiego i gnieźnieńsko-poznańskiego! Nie może on jednak godności kardynalskiej wydawać na łup furyi pruskiej.“ Natomiast *Germania* i *Czas* dowiadują się z Rzymu, że ks. arcybiskup Ledóchowski zostanie mimo to kardynałem równocześnie z tamtymi.

Hiszpania. Wedle depeszy karlistowskiej z Katalonii zdobył Saballs w bitwie pod Bagnolas cały materyał nieprzyjacielski, wszystką broń i konie. Alfonsiści stracili w tej bitwie 300 ludzi. Zwycięstwo to przypisują Karliści głównie dzielnemu natarciu swej kawaleryi.

Dnia 8. b. m. zrobiły wojska królewskie, rozłożone na górze Cristobal wyprawę na karlistowskie oddziały ochotnicze, lecz wkrótce zmuszone były wrócić do swych oszańcowań nie osiągnąwszy żadnego rezultatu. *Cuartel Real* powiada, że planem Cabrery było uzyskać nominacyę na naczelnego wodza armii karlistowskiej, aby następnie zdradzić Don Carlosa i proklamować króla Alfonsa.

— Poseł amerykański Kaleb Cushing, który wręczył królowi Alfonsowi listy swoje wierzytelne, rzekł w przemowie mianej przy tej sposobności, że ma polecenie ściślej zespolić dawne stosunki przyjaźni łączące oba narody z sobą, wyraził też życzenie pomyślności dla Hiszpanii, a w końcu nadzieję, że król Alfons zachęcony szlachetnemi przykładami poprzedników swoich, przywróci Hiszpanii pokój i obdarzy ją instytucyami, które wrócą jej miejsce w koncercie ludów europejskich. Odpowiedź królewska brzmiała bardzo sympatycznie.

Maffei wręczył królowi pismo króla Włoskiego, który w serdecznych słowach odpowiada na notyfikacyę wstąpienia na tron.

KRONIKA.

— **Dziesiąty odczyt** z szeregu zapowiedzianych przez lwowski zarząd odziałowy Towarzystwa pedagogicznego odbędzie się dziś, w poniedziałek od godziny 5tej do 6tej w wielkiej sali ratuszowej. Będzie to odczyt profesora dra Tadeusza Żulińskiego «Fizyologia i hygiena trawienia«.

⁂ **Na rzecz pogorzelców gorlickich** złożono w starostwie Jaworowskiem bezpośrednio kwotę jedynie 20 złr., a nie 66 złr. 30 i pół ct., jak mylnie ogłoszonem zostało w kronice *Gazety Lwowskiej* z dnia 27. lutego nr. 47. To też tylko kwota 20 złr. odesłaną została przez starostwo Jaworowskie na ręce p. starosty gorlickiego.

— **Od dawna potrzebna i pożądana książka**: Antologia poetów polskich, jak się dowiadujemy, w tym jeszcze roku ma być wydaną w formie bardzo ujmującej, a nawet okazałej, z kilkoma pięknemi illustracyami. nakładem księgarni tutejszej pp. Seyfartha i Czajkowskiego. Myśl wydania książki, któraby była skarbniczką dla rozproszonych pereł naszej literatury lirycznej, należy do najszczęśliwszych, jakie ostatniemi czasy zrealizowali krzątający się coraz gorliwiej panowie wydawcy nasi.

⁂ **Na kresach.** Do wsi Paczołkowic w powiecie Chrzanowskim nad granicą rossyjską położonej, przybył d. 15. lutego bezbronny żołnierz rossyjski z Goranic, nazwiskiem Brateńczuk, z małym chłopakiem, w celu kupienia wódki u propinatora tamtejszego. Po dokonaniem zakupnie Brateńczuk wracając przez granicę spotkał kilku włościan równie jak on przenoszących wódkę. Chciał im odebrać ich zapasy ambrozyi, lecz ci stawili opór i narobili wrzawy, na którą przybiegli strażnicy i aresztowali żołnierza rossyjskiego, a następnie odstawili go do Krzeszowic. Przesiedziawszy tam 60 godzin wypuszczony został Brateńczuk na wolność i na Paczołtowice odesłany do granicy rossyjskiej w towarzystwie dwóch konwojantów, włościan z wymienionej dopiero miejscowości Józefa Krasiczki i Franciszka Mikołajskiego. Upłynęło kilka dni, a wymienieni włościanie nie powracali do domu. Żandarmi wysłani dla wyszukania ich, znaleźli zwłoki obydwóch pod Paczołtowicami. Nieszczęśliwi, uraczywszy się zapewne z Brateńczukiem wódką, zamarzli w drodze.

⁂ **Pożar.** Dnia 3 marca powstał skutkiem nieostrożnego obchodzenia się z ogniem pożar na obszarze dworskim w Wybudowie, w Brzeżańskiem, i obrócił w perzynę dom czeladni, piekarnię, praczkarnię i kurniki. Zgorzałe budynki ubezpieczone były w krakowskiem Towarzystwie ubezpieczeń.

⁂ **Dzieciobójstwo.** Dnia 9go grudnia r. z. znaleziono na prawym brzegu Dunajcu pod Janowicami, w Brzeskiem, utopione dziecię płci mężkiej, około dwóch lat liczące. Wyśledzona później okrutna matka, Zofia Ludwa z Olszyn została uwięziona.

⁂ **Kronika pożarowa.** W powiecie Grybowskim w Mogilnie zgorzała w lutym z niewiadomej przyczyny karczma dworska; w Jastrzębi zgorzał dom mieszkalny z zabudowaniami gospodarskiemi, pożar powstał przez nieostrożność, niezabezpieczona szkoda wynosi 200 zł.; w Samołuskowcach w powiecie Husiatyńskim zgorzał z niewiadomej przyczyny dom mieszkalny wartości 200 zł.; w powiecie Tłumackim zaszły w lutym następujące wypadki pożarów: w Petryłowie zgorzał dom mieszkalny wartości 200 zł.; w Ottynii zgorzał przez podpalenie dom mieszkalny z zabudowaniami gospodarskiemi, zabezpieczona szkoda wynosi 600 zł.; w powiecie Brodzkim: w Panasówce zgorzał z niewiadomej przyczyny dom wartości 50 zł.; w Mikołajowie dom z zabudowaniami gospodarskiemi, niezabezpieczona szkoda wynosi 150 zł.; w Załoźcach zgorzał dom wartości 100 zł.; w Bliziance w powiecie Rzeszowskim zgorzała w skutek podpalenia stodoła z zapasami zboża i paszy częściowo zabezpieczona szkoda wynosi 800 zł. W Kossowie zgorzał dom mieszkalny wartości 140 zł.; w w Golcowie w powiecie Brzozowskim zgorzał dom mieszkalny z zabudowaniami, przyczyna pożaru niewiadoma, niezabezpieczona szkoda wynosi 124 zł. 90 kr.; w Wojskiem w powiecie Sanockim zgorzały zabudowania gospodarskie z zapasami zboża i paszy; pożar powstał przez nieostrożność, niezabezpieczona szkoda wynosi 700 zł.; w Siemiakówce w powiecie Horodeńskim zgorzał z niewiadomej przyczyny dom mieszkalny z zabudowaniami gospodarskiemi, niezabezpieczona szkoda wynosi 238 zł.; w Komarnikach w powiecie Turczańskim zgorzała stajnia, 180 sztuk bydła i 600 centnarów siana, częściowo (1.400 złr.) zabezpieczona szkoda wynosi 10.000 zł.

— **W ruskim teatrze,** w sali ogrodu miejskiego, we wtorek dnia 16go marca 1875 po raz pierwszy: *Kaspar Rumpelmajer* komiczna opereta w dwóch aktach słowa Danyły Młaki — muzyka Izydora Worobkiewicza. Poprzedzi *Ludwik XIV.* komedya w jednym akcie z niemieckiego, przekład J. Grodzkiego.

— **Prawnika** nr. 10. wyszedł i zawiera: Kwestye sporne w ustawie o postępowaniu karnem, napisał Henryk Feuermann. — Przegląd tygodniowy. — Praktyka sądowa i administracyjna. — Wiadomości potoczne (Izby adwokackie izby notaryalne; Konkursy; Bezwłasnowolni: od Redakcyi.)

— **Powietrze** w zeszłym tygodniu zupełnie inne było na północy i wschodzie Europy niż u nas. Kiedy bowiem zaczynała się tutaj odwilż, w Petersburgu mróz dochodził 25⁰, w Moskwie 28⁰, w Archangielsku 30⁰; zaś w Turcyi w Ruszczuku 12⁰, w Warnie 6⁰, w Konstantynopolu 3⁰. W Turcyi też bez przerwy prawie w tym tygodniu padały śniegi.

— **Przeniewierstwo.** Wilhelm Kohn, szef firmy bankierskiej J. Epstein w Wiedniu, w ostatnich dniach potajemnie umknął do Ameryki, sprzeniewierzywszy ze szkodą wspomnionej firmy około 100.000 złr. Pieniądze te Kohn, który dopiero od kilku miesięcy był żonaty i liczy lat 25, przegrał na giełdzie.

GOSPODARSTWO I HANDEL.

Lwowska Izba handlowa.

(Sprawozdanie z jednego posiedzenia odbytego pod przewodnictwem prezesa Izby p. Józefa Breuera i z drugiego posiedzenia odbytego dnia 23. lutego 1875, pod przewodnictwem wiceprezesa p. Roberta Domsa).

(Ciąg dalszy).

IX. Handlarze drzewem proszą o poparcie ich memoryału wniesionego do wys. c. k. Namiestnictwa przeciw rozporządzeniu tegoż, wydanego na wniosek Wydziału krajowego. aby z powodu zniszczonego w zeszłym roku mostu pod Jarosławiem i w celu zabezpieczenia nowego tamże zbudowanego mostu, na przyszłość spławianie drzewa odbywało się tylko w pojedyńczych taflach, nie zaś w tratwach i to aż po za most Jarosławski. Ze względu na to, że powyższem rozporządzeniem jest zagrożony cały nasz handel drzewem, z powodu znacznego zwiększenia kosztów i straty czasu do spławiania dogodnego, gdyż zaniedbanie tego czasu szczególnie z wiosną uniemożliwia spławianie, przeto włożone ogromne kapitały w zakupione już drzewo bez dochodu wyczekiwać muszą przyszłego roku i pomyślnego stanu wód, co częstokroć ruiną przedsiębiorców się kończy i zgubnie na producentów i kraj cały oddziaływa. Izba uchwaliła prosić wys. c. k. Namiestnictwo, aby rozporządzenie powyższe zastanowiło i umożliwiło spławianie drzewa podczas najbliższej wiosny, zaś sprawę tę całą poddało do rozpoznania rzeczoznawcom, albo przedłożyło wys. c. k. Ministerstwu handlu do decyzyi.

X. Powzięto do wiadomości oświadczenie wys. c. k. Namiestnictwa na przedstawienie Izby — wniesione do wys. c. k. Ministerstwa handlu — przeciw zamierzonemu rzekomo przeniesieniu Dyrekcyi ruchu kolei Arcyks. Albrechta ze Lwowa do Wiednia, że podobnego wniosku temuż c. k. Ministerstwu dotąd nie przedłożono, a gdyby wniosek taki przy nowej organizacyi służby z powodu otwarcia linii Stryjsko-Stanisławowskiej był postawiony, to podniesione przeciw temu zarzuty będą zawsze wzięte pod ścisłą rozwagę.

XI. Z polecenia wys. c. k. Ministerstwa handlu uchwalono zwrócić uwagę handlujących sianem i słomą, aby artykuły te oddawali na kolej żelazną w stanie prasowanym, gdyż w przeciwnym razie taryfy kolejowe zbyt są wysokie w stosunku do wartości tych artykułów, i przewóz koleją żelazną stałby się niekorzystym. Wyłożone koszta prasowania nagrodzone będą dostatecznie przez oszczędzenie należytości frachtowej.

XII. Izba uchwaliła na opróżnioną posadę assesora handlowego przy Samborskim sądzie obwodowym przedstawić oprócz dawniej proponowanego Antoniego Kromera i Nechemiasza Ranunkla jako trzeciego kandydata p. Bronisława Bukietyńskiego spólnika firmy Bukietyński i Longchamps wdowa w Samborze.

(Dokończenie nastąpi.)

(λ).. **Stowarzyszenie Jeździeckie** (*Reiter-Verein*) Monarchii austr. węgr. daje w r. 1875 we Lwowie nagrodę dla koni szkolnie ujeżdżonych. Jeżdżenie o tę nagrodę odbędzie się 28go czerwca 1875 o godzinie 10tej z rana na wytyczonej w tym celu na placu wyścigów konnych, ujeżdżalni na błoniach za rogatką Janowską. Pierwsza nagroda 200 zł. i nagroda honorowa. Druga nagroda: wkładki i nagroda honorowa. Sędzowie: pp. Alfred Calecki, J. W. generał Gustaw Greiner, Antoni Kownacki, Kazimierz Tuczyński, generał hr. Oliwier Wallis. Zastępcy: Włodzimierz Cielecki, Wilhelm hr. Siemieński, pułkownik br. Vlasits. Ostatni termin mianowania do dnia 27go czerwca b. r. w południe w Sekretarjacie gal. Towarzystwa chowu koni i wyścigów (Lwów, ul. Sobieskiego Nr. 4).

⁂ **Wystawa krakowska.** Komiet c. k. Towarzystwa gospodarczo-rolniczego podaje do wiadomości, że wystawa rolniczo-przemysłowa, którą w czerwcu r. b. w Krakowie urządzić zamierzał, z powodu przeszkód nieprzewidzianych a od niego niezależnych, do czerwca roku przyszłego 1876 odroczoną została. Komisya wystawy jednak, z członków Komitetu złożona, pozostaje w czynności i zajmuje się bez przerwy poruczonem sobie zadaniem.

— **Spis osób,** które się złożeniem datków na rzecz ubogich od powinszowań noworocznych w roku 1875 uwolniły.

(Ciąg dalszy.)

Pp. Ignacy Weiss 1 zł., Iskierski 1 zł., Maly 1 zł., Kuryłowicz 1 zł., Hausner 1 zł., Zabizejska 40 ct., Schneider 40 ct., L. Janowski właściciel realności nr. 29 m. 1 zł., Resursa mieszczańska 1 zł., Rakowski 50 ct., Gubrynowicz & Schmidt 1 zł., H. Boczkowski 50 ct., Maciej Pytel 12 ct. Błotnicka 20 ct., Franciszka Herbinger ct., Marya Cassina 50 ct., dr. Feliks Maciejowski 1 zł., dr. Bolesław Głowacki 1 zł., A. Aleksandrowicz 50 ct., Eliza Palmarin 50 ct., A. Brand 50 ct. dr. Edward Gerard Festenburg 1 zł., Edmund Milikowski 1 zł., dr. J. Hawranek 1 zł., Gabriel Mülling 3 zł., Karol Schubert nadk. pol. 1 zł., Juljusz Nahlik 50 ct., Teresa Kierkorowicz 1 zł, Mendel Tomisch 1 zł., Gorski 50 ct., Bracia Łazowscy 50 ct., dr. m. Jasiński 1 zł., dr. Miski 40 ct., Amałowicz 40 ct., Czałczyński 20 ct., Wasiuta 30 ct., Poremba 50 ct., Czajkowski 30 ct., Niementowski 50 ct., C. k. gal. Towarzystwo gospodarskie 3 zł., Władysław Dyszkiewicz 1 zł., Jan Szeib 1 zł., Albin Ottohal 50 ct., Rattinger 1 zł. i 12 bochenków chleba, A. O. Mieses 1 zł., dr. Józef Schenk prezydent wyższego sądu krajowego 1 zł., M. Rubinstein 1 zł., Maurycy Nirenstein 50 ct., Michał Fuchs 1 zł., D. Baczewska 1 zł., Abraham Chirer 2 zł., Edward Füller 1 zł., Henryk Strzelecki 1 zł., F. Swaczina 1 zł., L. H. 50 ct., Hublowa 50 ct., Bonifacy Stiller 2 zł., Józef Schwarz 1 zł., L. H. Małecki 1 zł., Stierer 20 ct., Wyspiański 50 ct., Mieczysław Darowski 1 zł., Leib Jüttes 15 centów, Dawid Rappaport 30 centów, Taube Rappaport 1 zł., Jakób Jüttes 30 ct., Tytus Kopystyński 1 zł., Katarzyna Cielecka 5 zł., Onufry i Tadeusz Turkuł 5 zł., Emilja Zubalska 1 zł., Barbara Trampler 1 zł., Jan Schneider 1 zł., Karolina Bayer 50 ct., Sydonia Zastyrzyk 50 ct., Karolina Ambros 1 zł., Fr. Zagórski 1 zł., Kornel Piller 2 zł., Grzegorz Charaba 50 ct., Antoni Nawrocki 20 ct., Jan Kijak 20 ct., Kisielewski 20 ct., Żukotyńska 1 zł., Maciej Kotliski 1 zł., Kajetan Kwaszyński 1 zł., Adolf Bank 1 zł., Fredryka Pepłowska 1 zł., Antoni Kozłowski 1 zł., Szymon Poriva 1 zł., Feliks Dybus 60 ct., Marya Lewin 1 zł., Leon Dąbowski 50 ct.

(Ciąg dalszy nastąpi).

OSTATNIA POCZTA.

Izba niższa sejmu węgierskiego załatwiła na posiedzeniu w dniu 13. b. m. ustawę katastralną i o zmianie zakresu działania egzekutorów sądowych i woźnych sądowych. Ze wszystkich okolic kraju nadchodzą adresy zaufania dla nowego gabinetu.

Cesarz Wilhelm ma się znacznie lepiej. W sobotę przyjmywał zwykłe sprawozdania.

Pius IX. wydał d. 2. b. m. *breve* do episkopatu niemieckiego, w którem pochwala stanowisko zajęte przez biskupów w obec depeszy niemieckiej w sprawie przyszłego wyboru papieża.

Z Monasteru donosi telegram 13. b. m.: „Zamierzone dziś aresztowanie biskupa nie mogło być wykonane, ponieważ tenże, przedtem już udał się w podróż. Słychać, że biskup bawi w Cleve u pewnej gminy, pozbawionej księdza.

Fenista John Mitchell został w Tipperary ponownie wybrany a to większością 3114 gł. przeciw 746 gł. które otrzymał kandydat konserwatystów Stefan Moore. Parlament angielski unieważni prawdopodobnie wybór Mitchella i powoła kandydata mniejszości.

Zgromadzenie narodowe przyjęło 13 b. m. w trzeciem czytaniu ustawę o kadrach. Wybór prezydenta naznaczono na dziś. Lewica głosować będzie na ks. Audiffret-Pasquiera, jeżeli prawe centrum zgodzi się na wybór Duclerca (z lewicy) wiceprezydentem.

Senat włoski przyjął artykuły ustawy karnej o nadużyciach kleru w brzmieniu projektu rządowego.

Odpowiedz. redaktor: **Władysław Łoziński**

Przyjechali do Lwowa.

dnia 17 Marca

Hotel Żorza.

Pp. Ks. T. Lapuschin z Rossyi. — Demidoff z Rossyi.

Hotel Langa:

Pp. W. Padlewski z Czernicy.

Hotel Krakowski:

Pp. K. Lustig z Krakowa. — A. Goetling z Doliny. — I. Komarnicki z Doliny. — W. Mikuś z Niska.

Hotel Europejski.

Pp. B. Gumiński z Sapahowa. — G. Kamińs-ki z Podhajec. — J. Korwin z Jureczkowa. — A. Kowalewski z Zbaraża. — Franc. Sahajdakowski z Złotnik.

Hotel Angielski.

Pp. Löbbecke z Brieg. — L. Łopatyński z Borysławia.

Odjechali ze Lwowa.

dnia 14. Marca.

Pp. Dr. F. Fruchtmann do Stryja. — T. Jasieński do Miejsca — T. Piotrowski do Królestwa. — A. Sapalski do Krakowa. — L. Szczepański do Podhajczyk. — B. Siemiginowski do Siekierzyńca. — W. Siemiginowski do Torskiego. — M. Stojowski do Podola. — G. Zakrzewski do Miejsca.

Spostrzeżenia meteorologiczne.

z dnia 15. Marca 1875.

Barometr 747·27.mm. Psychrometr suchy — 11·50°C Psychrometr wilgotny — 12·13°C. Prężność pary 1·46 mm. Wilgoć 78%. — Zachmurzenie 9. Wiatr SE2 Ozon 5. Opad w mm. z ostatnich 24. godz. mgła. Temperatura powietrza —9·2°R.

Pociągi kolejowe.

Przychodzą do Lwowa.

Z Krakowa: rano o godzinie 5. minut 57 (pociąg pospieszny); przed południem o godzinie 10. minut 50 (pociąg mieszany); w nocy o godz. 9. min. 45 (pociąg czysto osobowy).

Z Czerniowiec: rano o godz. 4. min. — (pociąg mieszany); po południu o godz. 3. min. 5 (pociąg mieszany); w nocy o godz. 10. min. 13 (pociąg pospieszny);

Z Stanisławowa (przez Stryj): wieczorem o godz. 7. min. 22. (pociąg mieszany):

Z Podwołoczysk (do Lwowa na Podzamcze): po południu o godz. 3. min. 28 (pociąg mieszany); w nocy o godz. 3. min. 40 (pociąg mieszany).

Odchodzą ze Lwowa.

Do Krakowa: rano o godzinie 5. min. 5 (pociąg czysto osobowy); po południu o godz. 5. min. 5 (pociąg mieszany); w nocy o godz. 11. min. 28 (pociąg pospieszny);

Do Podwołoczysk: (z głównego dworca): rano o godz. 6. min. 27 (pociąg pospieszny); w południe o godz. 12. min. — (pociąg mieszany); w nocy o godz. 11. min. — (pociąg mieszany)

Do Czerniowiec: rano o godz. 6. min. 50 (pociąg pospieszny); w południe o godz. 12. min. 50 (pociąg mieszany); w nocy o godz. 11. min. 48. (pociąg mieszany);

Do Stanisławowa (przez Stryj): rano o godz. 7. min. 22 (pociąg mieszany);

Do Podwołoczysk (z Podzamcza): w południe o godz. 12. min. 26 (pociąg mieszany); w nocy o godz. 11. min. 32 (pociąg mieszany).

Cennik lwowskiej Izby handl. i przem.

Lwów dnia 13. Marca 1875.

(z kup. / Oprócz kupona b.)

	płacą zł.	ct	żądają zł.	ct
1. Akcye za sztukę.				
Kolei gal. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	229	50	231	50
Kolei lwow.-czern.-jas. po 200 zł. m. k.	144	50	146	—
Banku hip. gal. po 200 zł.	238	–	240	—
2. Listy zast. za 100 zł.				
Tow. kred, gal. 5-prcnt. w. a.	85	70	86	20
Tow. kredyt. gal. 4-prc w. a.	76	30	76	80
5-prcnt. listy zastawne nowe okresowe.	85	70	86	20
Banku hipoteczn. gal.	89	90	90	50
Gal. zakładu kred. włościańskiego.	97	75	99	—
Ogólnego rolniczo-kred. Zakł. dla Gal. i Bukowiny 6-prc los. w 15 lat.	89	75	90	75
3. Obligi za 100 zł.				
Indemnizacyjne gal.	85	75	86	40
Pożyczki krajowej z r. 1873 po 6 pr. wa.	90	—	91	—
4. Losy.				
Miasta Krakowa	16	—	17	—
„ Stanisławowa	14	75	16	25
5. Monety.				
Dukat holenderski	5	15	5	22
„ cesarski	5	19	5	25
Napoleond'or	8	84	8	91
Pół imperyał rossyjski	8	95	9	12
Rubel rossyjski srebrny	1	62	1	70
„ „ papierowy	1	53½	1	54½
Pruskie bilety kasowe	1	63¼	1	64¼
Srebro	106	–	107	—

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 11. Marca 1875.

	płacą	żądają
1. Dług Państwa.		
Jednolity dług państwa w bankn.	71 45	71.55
„ „ w srebrze	75.80	75.90
Losy z r. 1839 całe	273.—	275.—
„ „ 1839 piąta część	248.—	249.—
„ „ 1854 po 250 zł. 4-prc.	104.50	105.—
„ „ 1860 po 500 zł. 5-prc.	112.75	112 90
„ „ 1860 po 100 zł. 5-prc.	115.50	116.—
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł.	138.25	138.50
Renty Como po 42 lir. austr.	21.50	22.50
2. Obligacye indemn. 5% za 100 zł.		
Czech	98.—	—.—
Bukowiny	82.50	84.25
Galicyi	86.–	86.50
Niższej Austryi	98.—	99.—
Siedmiogrodu	76.60	77.50
Węgier	78.75	79.25
3. Akcye.		
Bank Anglo-austr. po 200 zł. wpłata 50 prc.	140.75	141.25
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	234.75	235.—
Niższo-austr. tow. eskompt. po 500 zł.	800.—	815.—
Gal banku hip. po 200 zł. wpłata 50 prc.	—.—	—.—
Gal. banku handl. i przem. à 200 zł. wpł. 40 prc.	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziemsk. à 200 zł.	—.—	—.—
Banku narodowego	961.—	963.—
Kol. naddniest. à 200 zł. w srebr.	—.—	—.—
Austr. tow. żeglugi par. po 500 zł. m. k.	435.—	437.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł m k.	187.–	188.—
Kol. Preszów-Tarn. (węg. część) à 200 zł. w sreb.	—.—	—.—
Pół. kolei po 1000 zł. w. a.	1975.—	1980.—
Kol. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	231.50	232.—
Lwow.-czern. kol. po 200 zł. w. a. w srebr	145.—	145.50
Tow. kol. żel państ. po 200 zł. m. k.	313.—	315.—
Połud. kol. państw. po 200 zł. w. a.	136.75	137 25
I. Kol. węg. gal. à 200 zł. w srebr.	124.—	125.—
4. Listy zast. losowane, (za 100 zł.		
Powsz. austr. zakł. kred. ziem. 5-prc. w srbr.	96.50	97.—
Gal. zakł. kr. ziem. w Krak. los. w 18 lat 6-prc.	93.25	93.75
„ „ „ „ „ „ 36 „ 6-prc.	89.50	90.—
„ „ „ „ „ „ 36 „ 5 i pół	92.50	93.—
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 prc.	76.50	—.—
„ „ „ po 5 prc.	85.80	86.20
Gal. banku hipot. po 6 prc.	90.25	90.50
Gal. zakł. kred. włość. po 6 proc.	99.—	99.50
Bank. narod. po 5 prc.	—.—	—.—
Węg. tow. ziem. po 5 i pół prc.	86.75	87.—
„ „ „ po 6 prc.	—.—	—.—
5, Oblig. z prawem pierwszeństwa. (za 100 zł.)		
Kol. Albrechta à 300 zł. 5-prc. w. a	70,50	71.—
Kol. naddnietrzańska à 300 zł. 5-prc. w. a.	27. –	30.—
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (węg. część) á 300 zł. 5-prc. w srbr.	—.—	—.—
Kol. póln. po 100 zł. m. k.	95.—	95.50
„ „ „ 100 zł. w. a.	92.25	92.50
Kol. gal. Kar. Ludw. po 300 zł. 5 prc.	—.—	—.—
„ „ „ „ II. emisyi	101.50	102.—
„ „ „ „ III. „	99.—	99.50
Kol. lwow.-czern. jas. IV· emisyi à 300 zł. 5-prc. w srebr.	78.50	79.—
Węg. gal. kol. à 200 zł. 5-prc. w srbr.	75 –	75.25
6. Losy.		
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	169.50	170.—
Clarego po 40 zł. m. k.	27.50	28.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	94.75	95.25
Kelglevicha po 10 zł. m. k.	13 75	14.25
Losy miasta Krakowa	16.25	17.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	27.75	28.25
Palfiego po 40 zł. m. k.	27.25	27.50
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	13.75	14.25
Salma po 40 zł. m. k.	34.50	35.50
St. Genois po 40 zł. m. k.	27.50	27.75
Poż. miasta Stanisławowa po 20 zł w. a	15 —	16.—
Poż. Tryest. po 100 zł m. k.	109.—	110.—
„ „ „ 50 zł. w. a.	53.50	54.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	23.25	23.75
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	20 50	21.50
Weksle (Na 3 miesięcy)		
Amsterdam za 100 zł. hol.	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	—.—	—.—
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt 100 zł. w. p. n.	54 —	54.10
Hamburg za 100 M. B.	54.10	54.20
Londyn za 10 ft. szt.	111.35	111.45
Paryż za 100 fr.	44.05	44.15
Kurs złota		
Dukat ces. mon.	5.24	5.25
„ peł. wagi	—.—	—.—
Korona	—.—	—.—
20-frankówka	8.88	8.89
Rossyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	104.70	104 80

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 13. Marca 1875.

	zł.	ct.
Jednolity dług państwa w banknotach	71	65
„ „ „ w srebrze	76	—
Losy z 1860 roku	112	35
Akcye banku wiedeńskiego	961	—
„ „ kredytowego	237	50
Londyn 10 funtów szterlingów	111	25
Srebro	104	55
Napoleond'or	8	87½
Dukat	5	24
100 Marek	—	—

DZIENNIK URZĘDOWY.

(803) **Erkenntniße.**

Im Namen Sr. Majestät des Kaisers! Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt 1. des in der Nummer 3774 der Zeitschrift „Neue freie Presse" vom 27. Februar 1875 enthaltenen Aufsatzes unter der Aufschrift: „Wien, 26. Februar" das Vergehen nach §. 300 St. G; 2 des ebendaselbst enthaltenen Aufsatzes unter der Aufschrift: „F r cr ‹i" das Vergehen nach § 300 St G. begründe und es wird nach §. 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Wien, am 1. März 1875.

Weittenhiller m. p. Thallinger m. p.

Im Namen Sr. Majestät des Kaisers! Das k. k Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt des in der Nr. 17 der Wochenschrift „Kikeriki" vom 28. Februar 1875 enthaltenen Aufsatzes unter der Aufschrift: „Die Geschichte von der Nase" das Vergehen nach §. 300 St. G. begründe, und es wird nach §. 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Wien, am 1. März 1875.

v. Weittenhiller m. p. Thallinger m. p.

Das k. k. Landesgericht als Preßgericht in Prag hat auf Antrag der k. k Staatsanwaltschaft in Folge des Beschlusses vom 22. Februar 1875, Zahl 15208, zu Recht erkannt:

Der Inhalt des Correspondenz-Artikels mit der Aufschrift „T. Z Vidně 17. února (Půp. dop.)" in der Zeitschrift „Národni listy" Nr. 49 vom 19. Februar 1875 begründet den Thatbestand des im §. 300 St. Gesetzes bezeichneten Vergehens gegen die öffentliche Ruhe und Ordnung und wird daher unter gleichzeitiger Bestätigung der verfügten Beschlagnahme auf Grund der §§ 489 und 493 St. P. O. das objective Verfahren eingeleitet, die Weiterverbreitung dieser Druckschrift verboten und die Vernichtung der mit Beschlag belegten Exemplare angeordnet.

Das k. k. Kreisgericht als Preßgericht zu Pilsen hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft in Folge des Beschlußes vom 23. Februar 1875, Z. 1321, zu Recht erkannt:

Der Inhalt des Aufsatzes „Mapy zemi koruny české v cislajt. radě" in der Zeitschrift „Plzeňské noviny" ddto. Sonntag 21. Februar 1875 Nr. 15 begründet den Thatbestand des Vergehens gegen die öffentliche Ruhe und Ordnung nach §. 300 St. G. und wird daher gemäß §. 493 St. P. O. unter gleichzeitiger Bestätigung der verfügten Beschlagnahme das Verbot der Weiterverbreitung dieser Nummer ausgesprochen und gemäß §. 37 P. G. auf die Vernichtung der mit Beschlag belegten Exemplare erkannt.

Das k k Landesgericht als Preßgericht zu Triest, hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft in Folge des Beschlusses vom 23. Februar 1875 Z. 133/1256, zu Recht erkannt:

Der Inhalt des Artikels mit der Aufschrift „Precipitado" und den Anfangsworten „Mio egregio ed illustre commendatore". enthalten in der Zeitschrift „Il Cittadino Nr. 42 vom 18 Februar 1875, gedruckt in Triest bei L. Hermannstorfer, begründet den Thatbestand des Vergehens gegen die öffentliche Ruhe und Ordnung nach §. 300 St. G. und wird daher unter gleichzeitiger Bestätigung der verfügten Beschlagnahme auf Grund der § 493 St. P. O. und §. 36 des Preßgesetzes die Weiterverbreitung dieser Druckschrift verboten.

(833 1—3) **Edykt.**

L. 271. W c. k. Sądzie powiatowym Sokołowskim odbędzie się na dniu 8. Kwietnia, 4. Maja i 2. Czerwca 1875. o godzinie 10. rano egzekucyjna sprzedaż realności Wawrzeńca Gerlaka pod L. 247 w Lipnicy położonej.

Cena wywołania 849 zł. w. a. wadyum 84 zł. 90 ct. w. a.

Akt opisania, oszacowania, i warunki licytacyi są w registraturze do przejrzenia.

Sokołów, 30. Stycznia 1875.

(832 1 - 3) **Edykt.**

L. 6081. Lwowswki c. k. Sąd krajowy uwiadamia niniejszym edyktem z życia i miejsca pobytu niewiadomych Józefa Izaka Beckmana i Dr. Beera, iż uchwałą z dnia 26. Września 1874. L. 53268 na prośbę Franciszka i Kazimiery Żuk Skarzewskich intabulacyę wykreślenia sumy 70 zł. z pn. dla Izaka Beckmana tudzież sumy 321 zł. 10 ct. w. a. z pn. na rzecz Dr. Beer w stanie biernym części dóbr Miętniów hipotekowanych dozwolił.

Ustanawiając dla tych osób kuratora adw. kr. p. Dr. Jekelesa z zastępstwem adw. kr. p. Dr. W. Zuckera wzywamy ich by się w terminie prawnym bądź u kuratora bądź też w Sądzie tem pewniej zgłosili ile że w razie przeciwnym wyniknąc dla nich mogące niekorzystne skutki sami sobie przypisać będą musieli.

Z c. k. Sądu krajowego

Lwów dnia 13. Lutego 1875.

(850 1—3) **Edykt.**

L. 2537. C. k. Sąd obwodowy w Tarnopolu ogłasza niniejszem, że w sprawie wekslowej Rifki Farb przeciw Antoniemu Nowickiemu o 224 zł. w. a. z pn. dozwoloną została przymusowa sprzedaż publiczna pretensyi wekslowej 600 zł. w. a. na rzecz dłużnika w stanie biernym części ogrodu pod Nr. 481|513 w Tarnopolu Józefa Töröka własnych zaintabulowanej.

Celem przedsięwzięcia tej sprzedaży wyznacza się trzy termina na 1. Kwietnia, 22. Kwietnia i 7. Maja 1875. zawsze o godzinie 10. w biórze 14. Sądu tutejszego, z tym dodatkiem, że na pierwszych dwóch terminach pretensya powyższa tylko wyżej lub za wartość nominalną. na trzecim zaś terminie także niżej wartości nominalnej sprzedaną zostanie.

Równocześnie podaje się do wiadomości publicznej, że kuratorem wierzycieli, którzyby po 13. Lutego 1875. do hipoteki weszli, lub którym uchwała nie zostałaby doręczoną p. adw. Dr. Łuczakowski z zastępstwem p. adw. Dr Kwiatkowskiego ustanowiony został

Warunki licytacyjne przejrzeć można w tusądowej registraturze.

Tarnopol dnia 3. Marca 1875.

(851 1—3) **Edykt.**

L. 4208. C. k Sąd powiatowy w Wadowicach podaje niniejszem do wiadomości że w drodze egzekucyi prawomocnego nakazu zapłaty z dnia 4. Lipca 1874 L. 2134 celem zaspokojenia kapitału Zakładu kred. włościańskiego we Lwowie w kwocie 178 zł. 33 ct. w. a. z odsetkami po 12% od 1 Czerwca 1873. aż do rzeczywistej zapłaty bieżącemi, tudzież dalszemi 3% odsetkami od kwoty w należytym czasie nieuiszczonej nakoniec na zaspokojenie kosztów w kwocie 8 zł. 32 ct w. a. już poprzednio przysądzonych i kosztów obecnego podania w umiarkowanej kwocie 5 zł. 11 ct. przyznanych, egzekucyjna sprzedaż realności pod l. k. 34/18 położonej, Józefa Głąb własnej — ciała tabularnego nie stanowiącej, protokołem z dnia 28. Lipca 1871. L. 2650 zastawniczo opisanej — na 350 zł. oszacowanej składającej się z 3. morgów 445 kw. sąż. gruntu, w 3. terminach a to 15. Kwietnia 13. Maja i 10. Czerwca 1875. każdą razą o godzinie 10. z rana w Sądzie tutejszym odbytą zostanie i że realność ta na pierwszym i drugim terminie tylko za cenę szacunkową lub też wyżej, na terminie zaś trzecim i niżej ceny szacunkowej sprzedaną będzie.

Mający chęć kupienia ma złożyć wadyum 35 zł. a nabywca połowę z ceny kupna przy licytacyi, drugą połowę zaś po prawomocności aktu licytacyi.

Resztę warunków tudzież protokół zastawniczego opisania przejrzeć wolno w registraturze.

Wadowice, 15. Stycznia 1875.

(862 1—3) **Edykt.**

L. 499. C. k. Sąd powiatowy w Kętach podaje do publicznej wiadomości, iż celem zaspokojenia należytości Bulowickiej kasie sierocińskiej i innym masom depozytowym od Jana i Petroneli Zuberskich przysądzonej w ilości 400 zł. w. a. z pn. dozwoloną została publiczna sprzedaż realności w Kętach pod l. k. 130 d. 201 n. wraz z placem i ogrodem pod Nr. top 270/284 i 271/285, i że licytacya ta odbędzie się w c. k. Sądzie powiatowym w Kętach w trzech terminach, a mianowicie w dniu 5. Kwietnia 1875., w dniu 26. Kwietnia 1875. i w dniu 24. Maja 1875. każdą razą o godzinie 10. zrana.

Cenę wywołania stanowi suma 1031 zł. wal. austr.

Exstrakt hypoteczny tudzież warunki licytacyjne przejrzeć można w registraturze sądowej, a wykaz podatków w c. k. urzędzie podatkowym w Białej.

Dla p. Petroneli Zuberskiej z miejsca obecnego pobytu niewiadomej, tudzież dla tych wszystkich z imienia i nazwiska, tudzież z miejsca pobytu niewiadomych, którzyby po dniu 18. Stycznia 1875. jakiekolwiek prawa do sprzedać się mającej realności uzyskali, ustanowionym został kuratorem notaryusz Dr. Markl z Kęt, o czem się wszystkich tych niewiadomych niniejszym edyktem zawiadamia.

Kęty dnia 11. Lutego 1875.

(889 1 -3) **Obwieszczenie.**

L. 13 900. Prywatyści i externiści mający zamiar przystąpić do egzaminu dojrzałości w gimnazyum lub szkole realnej, winni bądź to wprost do Rady szkolnej krajowej, bądź to przez Dyrekcyę tego zakładu naukowego, w którym egzamin chcą odbyć z załączeniem wszystkich do tego potrzebnych dokumentów, zgłaszać się najpóźniej w początku Kwietnia, jeżeli zamierzają składać egzamin w terminie zwyczajnym, przy końcu roku szkolnego, na początku Grudnia zaś, jeżeli mają zamiar poddawać się egzaminowi w terminie półrocznym, przypadającym w Marcu.

Z c. k. Rady szkolnej krajowej.

Lwów dnia 2. Marca 1875.

(890 1 - 3) **Obwieszczenie.**

L. 163/pr. Ponieważ Władysław Illukiewicz zastępca c. k. nadzorcy lasów w Kobakach, z miejsca pobytu teraźniejszego nieznajomy, nie zgłosił się w terminie oznaczonym w edykcie z 20. Grudnia 1874. liczba 509/pr. do Zarządu lasów i domen w Kutach, w celu wyjaśnienia i usprawiedliwienia samowolnego opuszczenia posady służbowej, przeto orzeka się w myśl edyktu powołanego, że Władysław Illukiewicz z dniem samowolnego wydalenia się, dobrowolnie zrzekł się posady służbowej.

Prezydyum c. k. Dyrekcyi lasów i domen.

Bolechów, 9 Marca 1875.

(896 1—3) **Ogłoszenie.**

L. 1992. C. k. Sąd powiatowy delegowany sekcya II. we Lwowie wiadomo czyni, że dochodzenie miejscowe w sprawie założenia ksiąg gruntowych w gminie katastralnej Hołosko małe, na dniu 5 Kwietnia 1875. rozpocznie.

Każdy, kto ma interes prawny w zbadaniu stosunków posiadania, może się zgłosić i wszystko przytoczyć, co dla wyjaśnienia lub ochrony swych praw za stosowne uzna.

Lwów, 11. Marca 1875.

(852 1 3) **Edykt.**

L. 9743. C k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie wzywa posiadacza wekslu „Grodek den 20 Juli 1845 pr. 20 C. 700 in C. M. am Zwanzigsten Jänner 1846 zahlen Sie gegen diesen Prima Wechselbrief an die Ordre Meiner Eigener, die mir bei Ihnen kommende Summe von Gulden Siebenhundert in Zwanzigern 3 Stück pr 1 fl. den Werth in mir selbst und stellen es auf Rechnung laut Bericht Jakob Herz Bernstein Herr Kazimierz Grafen Jabłonowski in Lemberg angenommen Kazimierz Graf Jabłonowski“, by weksel ten najdalej do dni 45 od trzeciego ogłoszenia edyktu tego w Gazecie Lwowskiej tutejszemu Sądowi przedłożył, inaczej takowy za amortyzowany uznany zosta ie.

Z c. k Sądu krajowego.

Lwów, 27. Lutego 1875.

(844 3—3) **Obwieszczenie licytacyi.**

L. 5497. C. k. Sąd powiatowy w Oświęcimie podaje do wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej Ozyasza Schmelca przeciwko Janowi Michniakowi o 510 zł. w. a. z pn. odbędzie się egzekucyjna sprzedaż realności pod Nr. 91 w Borze ad Brzeszcze, dłużnikowi Janowi Michniakowi zajętej, ciała tabularnego niestanowiącej, a to w d. 16. Marca, 16. Kwietnia i 18. Maja b. r każdą razą o godzinie 9. zrana na miejscu w Borze z tem dołączeniem, że jeżeli powyżej zajęta realność przy pierwszym lub drugim terminie za lub powyżej ceny szacunkowej 1800 sprzedaną nie będzie, takowa przy trzecim terminie i poniżej szacunkowej ceny sprzedaną zostanie.

Licytujący winni są przed rozpoczęciem licytacyi złożyć wadyum 10% ceny szacunkowej do rąk komisyi licytacyjnej.

Akt oszacowania tudzież warunki licytacyjne mogą być w tutejszym Sądzie przejrzane.

C. k. Sąd powiatowy

Oświęcim, 11. Stycznia 1875.

(843 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 197. C. k. prezydent Sądu krajowego wyższego we Lwowie w myśl §. 301 spr. kar. mianować raczył przewodniczącym Trybunału Sądu przysięgłych przy c. k. Sądzie obwodowym w Samborze na II kadencyę, która się na dniu 12. Maja 1875. rozpocznie, prezydenta c. k. Sądu obwodowego Józefa Dittricha, zastępcami zaś przewodniczącego radców Sądów krajowych Feliksa Madejewskiego, Gustawa Schenka i Jana Czaczkowskiego.

Z Prezydyum c. k. Sądu obwodowego

Sambor dnia 8 Marca 1875.

(872 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 24.435. W Krakowie utworzoną będzie sprzedaż osobliwszych gatunków tytoniu i cygar.

W celu obsadzenia takowej rozpisuje się konkurencya za pomocą podania pisemnych ofert.

Oferty te należycie ostemplowane i zaopatrzone w wadyum w kwocie 500 zł., powinne być wniesione najdalej do 16 Kwietnia 1875. do drugiej godziny po południu do naczelnika c. k. powiatowej Dyrekcyi skarbu w Krakowie.

Obszerniejsze obwieszczenie zawierające wszystkie warunki licytacyjne przejrzeć można w c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu we Lwowie jakoteż we wszystkich c. k. powiatowych Dyrekcyach skarbu w Galicyi.

C. k. krajowa Dyrekcya skarbu.

Lwów dnia 9. Marca 1875.

(887 2—3) **Edykt.**

L. 7722. C. k. Sąd krajowy we Lwowie wiadomo czyni, iż w skutek podania Emila, Oskara i Artura hr. Potockich uchwałą z dnia 20. Lutego 1875. do l. 7722 wyznaczono termin na 5. Kwietnia 1875. 10 godz. przed południem do wykazania usprawiedliwienia prenotacyi praw dzierżawy na dobrach Buczacz dla Chaima Abrahama Żwanickiego Grossa uskutecznionej.

Powyższa uchwała doręcza się z życia i miejsca pobytu niewiadomemu Chaimowi Abrahamowi Żwanickiemu Grossowi do rąk równocześnie w osobie adw. Dr. Malego z zastępstwem adw. Dr. Janowicza ustanowionego kuratora.

Wzywamy niniejszym edyktem Chaima Abrahama Żwanickiego Grossa, aby w należytym czasie u ustanowionego kuratora, lub też w Sądzie osobiście albo przez innego zastępcę się zgłosił i celem przestrzegania swoich praw stosownych środków użył, ile że z zaniechania wyniknąć mogące niekorzystne skutki sam sobie przypisze.

Z c. k. Sądu krajowego.

Lwów, 20 Lutego 1875.

(849 2—3) **Konkurs.**

L. 460/R. P. Przy c. k. powiatowej komisyi szacunkowej w Kałuszu została opróżniona posada referenta ekonomicznego dla przeprowadzenia czynności szacowań ekonomicznych rodzajów uprawy w myśl ustawy z dnia 24. Maja 1869. o uregulowaniu podatku gruntowego z dyurną trzech (3) złotych.

Ubiegający się o rzeczoną posadę, lub w razie obsadzenia takowej przez przeniesienie którego z referentów do Kałusza, o taką posadę przy innej komisyi szacunkowej, winni wnieść podania swoje własnoręcznie pisane i należycie omarkowane do trzech tygodni, licząc od dnia pierwszego umieszczenia niniejszego ogłoszenia w urzędowej Gazecie Lwowskiej na ręce pp. starostów do Prezydyum tutejszej c. k. krajowej komisyi podatku gruntowego, i do podania dołączyć legalne świadectwa udowadniające: obywatelstwo austryackie, wiek, stan, nauki odbyte, zachowanie się i zdrowie fizyczne, dotychczasową służbę lub zatrudnienie, wykształcenie teoretyczne i praktyczne w zawodzie rolniczym, i że władają językami krajowemi.

Kompetenci, którzy się dotychczas na referentów ekonomicznych podawali, jeżeli chcą być uwzględnieni przy niniejszem obsadzeniu, winni powtórzyć swą prośbę z odwołaniem się na dawniejsze podanie.

Z Prezydyum c. k komisyi krajowej podatku gruntowego

Lwów, 8. Marca 1875.

(847 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 3090. W moc rozporządzenia wysokiego c. k. Ministerstwa handlu z dnia 8. Października 1874. l. 31.812 zaprowadzają się począwszy od dnia 1. Kwietnia 1875. r. codzienne jazdy posłańcze na przestrzeniach pomiędzy Podbużem i Drohobyczem jako też pomiędzy Turzem i Łopuszanką chominą, które się połączają z jazdą posłańczą pomiędzy Turzem i Podbużem w jednolity obieg pocztowy.

Z tego powodu ścieśniają się jazdy posłańcze pomiędzy Samborem i Turzem na przestrzeń pomiędzy Samborem i Podbużem, które równie jak jazdy posłańcze pomiędzy Drohobyczem i Łopuszanką i jazdy osobowe pomiędzy Turką i Chyrowskim dworcem kolejowym począwszy od wyż wymienionego okresu czasu w następującym będą obiegały porządku:

Jazdy osobowe pomiędzy Turką i dworcem w Chyrowie

Z Turki	o	7 godz.	—	m.	wieczór
w Łopuszance	„	9 „	50	„	„
z Łopuszanki	„	10 „	—	„	„
w Staremmieście	o	11 „	50	„	w nocy
ze Staregomiasta	„	11 „	55	„	„
w Smolnicy	„	12 „	5	„	„
ze Smolnicy	„	12 „	15	„	„
w Starejsoli	„	12 „	45	„	„
ze Starejsoli	„	12 „	50	„	„
w Chyrowie mieście	o	II godz.	—	m.	w nocy
z Chyrowa miasta	„	II „	5	„	„
w Chyrowie dworcu	„	II „	15	„	„

Przyłącza się do pociągu Nr. 4 do Przemyśla.

z Chyrowa dworca	o	11 godz.	20	m.	w nocy
w Chyrowie mieście	„	11 „	30	„	„
z Chyrowa miasta	„	11 „	35	„	„
w Starejsoli	„	12 „	45	„	„
ze Starejsoli	„	12 „	50	„	„
w Smolnicy	„	I „	20	„	„
ze Smolnicy	„	I „	30	„	„
w Staremmieś ie	„	I „	40	„	„
ze Starego miasta	„	I „	45	„	„
w Łopuszance	„	III „	35	„	rano
z Łopuszanki	„	III „	45	„	„
w Turce	„	VI „	35	„	„

Odchodzi po przybyciu pociągu Nr. 3 z Przemyśla.

Jazdy posłańcze pomiędzy Drohobyczem i Łopuszanką.

Z Drohobycza	o	1 godz.	30	m.	po poł.
w Podbużu	„	4 „	30	„	„
z Podbuża	„	4 „	40	„	„
w Turzem	„	7 „	20	„	wieczór
z Turzego	„	7 „	30	„	„
w Łopuszance	„	9 „	30	„	„

Przyłącza się w Łopuszance do poczty osobowej do Chyrowa.

z Łopuszanki	o	IV. godz.	—	min.	rano
w Turzem	„	VI. „	—	„	„
z Turzego	„	VI. „	10	„	„
w Podbużu	„	VIII. „	50	„	„
z Podbuża	„	IX. „	—	„	„
w Drohobyczu	„	XII „	—	„	w poł.

Odchodzi z Łopuszanki po przybyciu poczty osobowej z Chyrowa i przyłącza się w Drohobyczu do pociągu Nr. 1

Jazda posłańcza pomiędzy Samborem i Podbużem

Ze Sambora	o	1 godz.	20	min.	po poł.
w Podbużu	„	4 „	20	„	„

Odchodzi ze Sambora po przybyciu pociągu Nr. 1 i przyłącza się do jazdy posłańczej do Łopuszanki.

Z Podbuża	o	IX godz.	40	min.	przed poł.
w Samborze	„	XII „	40	„	w południe.

Odchodzi z Podbuża po przybyciu jazdy posłańczej z Łopuszanki i przyłącza się w Samborze do pociągu Nr. 2.

Odległość między Drohobyczem i Podbużem wynosi 3 4/8 mil, między Turzem i Łopuszanką zaś 2 2/8 mil.

Najwyższy ciężar przesyłek przy jazdach posłańczych na przestrzeni między Drohobyczem i Łopuszanką ogranicza się na 25 funtów przy każdej pojedyńczej sztuce, przy tej jazdzie muszą jednakże także i więcej ważące przesyłki, które przypływają z kolei żelaznej lub z osobowych jazd pomiędzy Turką i Chyrowem dla pośród leżących urzędów pocztowych być przewożone, jeżeli objętość onychże i wytrwałość wózka temu się nie sprzeciwiają.

Co się niniejszem podaje do publicznej wiadomości.

Lwów dnia 28. Lutego 1875.

Kundmachung.

Nr. 3090 Im Grunde hohen Handels-Ministerial-Erlasses vom 8. Oktober 1874 Zahl 31.812 werden mit 1. April 1875 zwischen Podbuż und Drohobycz dann zwischen Turze und Łopuszanka chomina tägliche Botenfahrten eingeführt und mit der Botenfahrt Turze-Podbuż in einen einheitlichen Cours vereinigt.

Aus diesem Anlasse werden ferner die Botenfahrten Sambor-Turze anf die Strecke Sambor Podbuż eingeschränkt und haben diese letzteren so wie die Botenfahrten Drohobycz-Łopuszanka und die Personenfahrten Turka-Chyrow Bahn vom obgedachten Zeitpunkte an in nachstehender Ordnung zu verkehren:

Personenfahrten zwischen Turka und Chyrow Bahn.

Von Turka	um	7 Uhr	—	M.	Abends
in Łopuszanka	„	9 „	50	„	„
von Łopuszanka	„	10 „	—	„	„
in Staremiasto	„	11 „	50	„	Nachts
von Staremiasto	„	11 „	55	„	„
in Smolnica	„	12 „	5	„	„
von Smolnica	„	12 „	15	„	„
in Starasól	„	12 „	45	„	„
von Starasól	„	12 „	50	„	„
in Chyrow Stadt	„	II „	—	„	„
von Chyrow „	„	II „	5	„	„
in Chyrow Bahn	„	II „	15	„	„

Influirt zum Zuge Nr. 4 nach Przemyśl.

Von Chyrow Bahn	um	11 Uhr	20	M.	Nchts.
in Chyrow Stadt	„	11 „	30	„	„
von Chyrow „	„	11 „	35	„	„
in Starasól	„	12 „	45	„	„
von Starasól	„	12 „	50	„	„
in Smolnica	„	I „	20	„	„
von Smolnica	„	I „	30	„	„
in Staremiasto	„	I „	40	„	„
von Staremiasto	„	III „	35	„	Früh
in Łopuszanka	„	III „	45	„	„
von Łopuszanka	„	III „	45	„	„
in Turka	„	VI „	35	„	„

Geht ab nach Ankunft des Zuges Nr. 3 aus Przemyśl.

Botenfahrten zwischen Drohobycz und Łopuszanka.

Von Drohobycz	um	1 Uhr	30	M.	Nachm.
in Podbuż	„	4 „	30	„	„
von Podbuż	„	4 „	40	„	„
in Turze	„	7 „	20	„	Abends
von Turze	„	7 „	30	„	„
in Łopuszanka	„	9 „	30	„	„

Influirt in Łopuszanka zur Personenpost nach Chyrow.

Von Łopuszanka	um	IV Uhr	—	M.	Früh
in Turze	„	VI „	—	„	„
von Turze	„	VI „	10	„	„
in Podbuż	„	VIII „	50	„	„
von Podbuż	„	IX „	—	„	„
in Drohobycz	„	XII „	—	„	Mittags.

Geht ab von Łopuszanka nach Ankunft der Personenpost aus Chyrow und influirt in Drohobycz zum Zuge Nr. 1.

Botenfahrt zwischen Sambor und Podbuż.

Von Sambor	um	1 Uhr	20	M.	Nachm.
in Podbuż	„	4 „	20	„	„

Geht ab von Sambor nach Ankunft des Zuges Nr. 1 und influirt zur Botenfahrt nach Łopuszanka.

Von Podbuż	um	IX Uhr	40	M	Vorm.
in Sambor	„	XII „	40	„	Mittags.

Geht ab von Podbuż nach Ankunft der Botenfahrt aus Łopuszanka und influirt in Sambor zum Zuge Nr. 2

Die Entfernung zwischen Drohobycz und Podbuż beträgt 3 4/8 Meilen, jene zwischen Turze und Łopuszanka 2 2/8 Meilen

Das Maximalgewicht der zu den Botenfahrten Drohobycz-Łopuszanka aufzunehmenden Fahrpostsendungen wird auf 25 Pfund pr. Stück eingeschränkt, es müssen jedoch mit denselben auch schwerere mit der Eisenbahn oder der Personenpost Turka-Chyrow für die Unterwegspostämter eingelaufenen Fahrpostsendungen, in so weit es ihr Volumen und die Tragfähigkeit des Wagens zuläßt, befördert werden.

Was hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Lemberg, am 28. Februar 1875.

(819 2—3) **Edykt.**

L. 655. C. k. Sąd powiatowy w Kętach w imieniu c. k. Sądu krajowego wyższego w Krakowie podaje do powszechne wiadomości niniejszym edyktem drugim, i[illegible] dla realności pod n. k. 11 w Kozach, w obrębie Sądu tutejszego położonej, składającej się z domu mieszkalnego, zabudowań gospodarskich i z gruntu w obszarze 10 morgów 282⁰ kw. utworzoną została nowa karta hipoteczna, w której małżonkowie Wojciech i Maryanna Fabiowie za właścicieli tejże realności wpisani zostali, i wzywa tych, którzyby się czuli pokrzywdzonymi w swych prawach przez wpisy w nowo utworzonej karcie hipotecznej dla wymienionej realności uskutecznione, aby zarzuty swe przeciw tym wpisom najdalej do dnia 30. Maja 1875 r. w sądzie tutejszym wnieśli, gdyż po bezskutecznym upływie tego terminu wpisy te nabędą prawnej mocy jako rzeczywiste intabulacye. Termin ten jest nieprzekraczalny i ani przedłużonym ani też do dawnego stanu przywróconym być nie może.

Kęty, 10. Lutego 1875.

(817 3—3) **Ogłoszenie.**

L. 4. C. k. Sąd powiatowy miejsko-delegowany w Złoczowie podaje do publicznej wiadomości, że na rzecz Zakładu Św. Łazarza we Lwowie przeciw spadkobiercom zmarłego Abrahama Weinreba, a to Mechlowi Weinreb, Syrle z Weinrebów Wachs, Izraelowi Weinreb, Udie z Weinrebów, Majer i Gittli z Weinrebów Perlmutter celem zapłacenie sumy 160 zł. a. w. z pn. w budynku sądowym w Złoczowie przeprowadzonym zostanie przymusowy publiczny przetarg realności pod l. 47 i 371 w Gołogórach położonych na Abrahama Weinreba zapisanych protokołem de praes. 23. Września 1873. l. 5368 oszacowanych w trzech terminach a to dnia 26. Maja 1875., dnia 16. Czerwca 1875. i dnia 7. Lipca 1875. każdego razu o godzinie 10. przed południem, które to realności na pierwszym i na drugim terminie za lub powyżej ceny szacunkowej, zaś na trzecim terminie i poniżej tej ceny jednak z tem, iż realność Nr. 371 za taką tylko cenę sprzedaną będzie, ażeby należytość całkowita z wszelkiemi przynależytościami egzekucyę prowadzącego zapłaconą została.

Cenę wywołania stanowi cena szacunkowa a to realności l. 47 kwota 273 zł. a. w. zaś realności 371 kwota 92 zł. 30 cent. a. w.

Chęć kupić mające mają wadyum 10% ceny szacunkowej wynoszące w gotówce, w książeczkach kasy oszczędności Lwowskiej, w listach zastawnych galicyjskiego Towarzystwa kredytowego ziemskiego, w listach zastawnych galicyjskiego banku hypotecznego lub w indemnizacyjnych obligacyach z kuponami i talonami wedle kursu Gazety Lwowskiej złożyć, zaś kupiciel obowiązany jest cenę kupna i sprzedaży w 30. dniach po doręczeniu rezolucyi akt licytacyjny do wiadomości Sądu przyjmującej gotówką do Sądu złożyć, tudzież objąć na tej realności ciężące wierzytelności o tyle o ile cena kupna by wystarczała, jeżeliby wierzyciele swe wierzytelności przed przewidzianem wypowiedzeniem przyjąć niechcieli.

Bliższe warunki licytacyjne każdy chęć kupienia mający może przejrzeć w tusądowej registraturze.

Złoczów, dnia 10. Lutego 1875.

(882 2—3) **Edykt.**

Nr. 8089. C. k. sąd powiatowy w Żółkwi ogłasza, że na zaspokojenie sumy wekslowej 87 zł. odsetków po 6% od dnia 25. Grudnia 1871. kosztów sądowych 7 zł. 68 ct. egzekucyjnych 3 zł. 58 ct, 4 zł. 23 ct. i 3 zł. 31 ct. przez Mortka Federa przeciw Michałowi i Tańce Sznihurom wywalczonej, odbędzie się w tym Sądzie licytacya gospodarstwa rustykalnego w Mierzwicy pod l. k. 147 rep. 54 położonego do dłużników Michała i Tańki Sznihur należącego, składającego się z budynków i gruntów w protokole zastawnego opisania z dnia 21 Listopada 1871. do l. 7215 poszczególnionych oszacowanych na 395 zł. a. w. w trzech terminach, a to: 19. Marca 1875, 2. Kwietnia 1875. i 10 Maja 1875. każdą razą o 10. godzinie przed południem.

Cenę wywołania stanowić będzie cena szacunkowa.

Na pierwszych dwóch terminach zostanie rzeczone gospodarstwo tylko wyżej lub za cenę szacunkową, zaś na trzecim terminie, także i niżej takowej sprzedane.

Wadyum wynosi 20% ceny szacunkowej,

Cena kupna ma być złożoną zaraz po zatwierdzeniu licytacyj.

Protokół zastawniczego opisania i oszacowania i resztę warunków licytacyjnych można przejrzeć w tutejszym Sądzie.

C. k. Sąd powiatowy.

Żółkiew, 3. Października 1874.

L. 1426. (702 3—3)

Obwieszczenie.

Przy komisyonalnem otwieraniu listów zwrotnych za czas od 1. stycznia do końca grudnia 1873 znaleziono następujące przedmioty wartościowe a to:

Liczba porządkowa	Miejsce nadania	Nazwisko nadawcy	Nazwisko adresata	Miejsce przeznaczenia	W liście zwrotnym znaleziono: w gotówce zł.	ct.	w innych efektach
1	Przemyśl	niewiadome	Jan Czermiński	Lwów	—	—	1 metryka chrztu
2	Przemyśl	Dyr. ruchu I węg. kol. żel.	Michał Grzybek	Kraków	—	—	3 zaświadczenia
3	Tarnów	Onheiser	Książę Schwarzenberg	Praga	—	—	1 zaświadczenie
4	Lwów	Bieńkowski	Glanzmann	Buczacz	—	—	1 weksel
5	Gdów	Gądek	Stanisł. Gądek	Sice	1	—	—
6	Lwów	niewiadome	Janoch	Wiedeń	—	—	4 zaświadczenia
7	Grybów	Czyryjewski	Legeda	Węgry	—	—	1 metryka chrztu
8	Bochnia	Juliusz	Kępiński	Lwów	—	—	1 zaświadczenie
9	Sambor	Dniestr. kol.	Fisch	Odessa	—	—	1 zaświadczenie
10	Sambor	„ „	Sławik	Sambor	—	—	3 zaświadczenia
11	Brody	Schniegert	Bowal	Lwów	1	—	—
12	Bochnia	niewiadome	Węgrzynowski	Haszfeld	—	—	1 zaświadczenie
13	Stanisławów	Jon	Danicht	Lwów	5	—	—
14	Lwów	„	Schiffmann	Wiedeń	5	—	—
15	Kraków	niewiadome	Zypser	Lwów	2	—	1 recepis
16	Sambor	Hryb	Bilak	Sternberg	—	—	1 dokument
17	Lwów	Klemens	Schnitzel	Wojnicz	1	—	—
18	Lwów	Tiner	Proboszcz	Debreczyn	2	—	—
19	Tarnopol	Ochs	—	—	—	—	1 paszport
20	Kałusz	Zeutek	Dolinka	Ołomuniec	1	—	—
21	Monasterzyska	Kekumba	Grabowicz	Lwów	1	—	—
22	Tarnopol	Hawran	Dombczek	„	5	—	—
23	Śniatyn	niewiadome	Mazurkiewicz	Miskolc	—	—	1 metryka chrztu
24	Neubau	„	Pölz	Peszt	2	—	—
25	Drohobycz	Gromnicki	Gromnicki	Lwów	—	—	5 zaświadczeń
26	Drohobycz	niewiadome	Karczmarz	„	—	—	1 metryka chtrzu
27	Lwów	Puchalski	Wydział pow.	Drohobycz	—	—	17 zaświadczeń
28	Kraków	Ceronini	Arcyks. Albrecht	Wiedeń	—	—	7 zaświadczeń
29	Kraków	Lisok	Reiner	Kraków	5	—	—
30	Kopeczyńce	Lasocki	Bąkowski	Laszkowce	10	—	1 pełnomocnictwo
31	Lwów	Bogovich	Klobaiser	Wiedeń	1	—	—
32	Lwów	Sparg	Ks. Bismark	Berlin	—	—	1 recepis
33	Lwów	niewiadome	Worona	Zazuły	—	—	1 testament
34	Brody	„	Kaczyński	Petersburg	—	—	1 notaryalny akt
35	Horodenka	„	Kułakowski	Nawarja	1	—	—
36	Kraków	Sękowski	Jordan	Lwów	2	—	—
37	Lwów	Wegemann	Arcyks. Gisella	Wiedeń	—	—	1 metryka ślubna
38	Złoczów	Izba notar.	Adamiak	Lwów	—	—	17 zaświadczeń
39	Lwów	Nowak	Krause	Gródek	—	—	1 marszruta
40	Błażowa	Romier	Egre	Lwów	1		—
41	Wojniłów	Bogusz	Szweiger	Wiedeń	1	—	—
42	Lwów	Gorajska	Apteka	Lipsko	1	—	—
43	Radymno	żydowski list i podpis	Krokowska	Sambor	—	—	1 karta legitymac.
44	Lwów	Czern. kol.	Kammer	Bukarest	—	—	1 certyfikat wojsk.
45	Biała	„ „	Tembaum	Biała	—	—	1 paszport
46	Strzeliska	Moklewicz	Burdziński	Stanisławów	1	—	—
47	Wadowice	niewiadome	Bokłada	Ołomuniec	—	—	1 metryka chrztu
48	Monasterzyska	„	Głuchowski	Wiedeń	—	—	1 metryka chrztu
49	Jazłowiec	Sołtys	Sołtys	—	1	—	-
50	Gródek	niewiadome	Greń	Lwów	—	—	2 zaświadczenia
51	Radomyśl	Kiess	Jankowski	Osiek	1	-	—
52	Buczacz	Burmistrz	Łopatyński	Kniaże	—	—	zaświadcz. szkolne
53	Radymno	niewiadome	Suwiecki	Przemyśl	—	—	4 zaświadczenia
54	Tarnów	„	Wojtasiewicz	Łoniów	—	—	1 paszport
55	Żywiec	Bohacz	Arcyks. Albrecht	Wiedeń	—	—	4 dokumenta
56	Sambor	Naddniestr. kolej	Wojtuszyk	Horodyszcze	—	—	1 odpis paszportu
57	Mościska	Markowicz	Marek	Przemyśl	1	—	—
58	Tarnopol	niewiadome	Grodzicki	Jazłowiec	—	—	1 weksel
59	Kołomyja	Makarczuk	Polenica	Stryj			1 certyfikat wojsk.
60	Kałusz	Kałuski urząd pod.	Brill	Żurawno	—	—	1 książka wpisowa
61	Chrzanów	niewiadome	Oczkowska	Oświęcim	—	—	karta podróży
62	Tłumacz	„	Lissy	Berno	2	—	—
63	Brzeżany	Werbowski	Werbowski	Brzeżany	2	—	—
64	Stanisławów	niewiadome	Dolamowski	Lwów	—	—	1 metryka chrztu
65	Tarnów	„	Nowak	Toni	—	—	1 kwit
66	Uście solne	Gm. Szczurowa	Nita	Stryj	—	—	1 zaświadczenie
67	Premslany	Gruber	Grubur	Wiedeń	1	—	—
68	Metryka	chrztu opiewa-	jąca na Ferd.	Neumana	—	—	—
69	Biała	niewiadome	Jagosz	—	—	—	1 certyfikat wojsk.
70	Paszport	opiewający na	Ohlbauma				
71	Biała	Kroczak	Pytkiewicz	Nowy Sącz	2	—	—
72	Sanok	Herzig	Renau	Przemyśl	1	—	—
73	Lwów	kolej Albrech.	Gajewski	Przemyśl	—	—	2 zaświadczenia
74	Sambor	Chmurzyński	Chmurzyński	Załośce	1	—	—
75	—	niewiadome	Katz	Żółkiew	—	—	1 karta legitym.
76	Jaworów	„	Reitzes	Chełm	—	—	1 kupon
77	Stryj	Jolles	Zwilling	Konowica	—	—	3 dokumenta
78	Lwów	niewiadome	Kyryło	Szczerzec	—	10	—
79	Brzesko	„	Chalik	Ostrawa Morawska	—	—	książka służbowa
80	Tarnopol	Lipski	Rozwadowski	Lwów	—	—	1 recepis
81	Wojniłów	Premycz	Premycz	Schönbrun	1	—	—
82	Rzeszów	Józefowicz	Feldher	Nowy York	1	—	—
83	„	Straszewski	Wojtkowski	Żyrawica	—	—	1 extrakt tabularny
84	Niepołomice	Grodowska	Grzeia	Mysłowice	—	—	karta legitymacyjna
85	Przemyśl	Cihipi	Pietrasiewicz	Lwów	2	—	—
86	Lwów	Schaller	Dyrekcya kol. Kar. Ludw.	Lwów	—	—	1 zaświadczenie szkolne
87	„	Karpita	Korpita	Woronice	2	—	—
88	„	Spang	Ks. Bismark	Berlin	—	—	1 certyfikat wojsk.
89	Wiśnicz	niewiadome	Polek	Ostrawa	—	—	karta legitymacyjna
90	Lwów	Terlecki	Dyrekcya kol. Kar. Ludw.	Lwów	—	—	„ immatrykulacyi
91	„	Chiskel	Weiss	Botuszany	—	—	karta na oddanie przesyłki
92	„	Stalia	Reprezentacya	Lwów	—	—	Medalion M. Bosk.
93	poczta ambulująca	niewiadome	Filimowski	Podhajce	1	—	—
94	Nowy Sącz	Weiner	Dyrekcya budowli tunelu	Żegestow	—	—	3 zaświadczenia
95	Przemyśl	Antos	Arcybiskup Stupnicki	Przemyśl	—	—	2 zaświadczenia
96	Ostrawa	Robert	Hilbricht	Pietre	—	1	—
97	„	Betty	Szarf	Czernitz	—	—	1 oryg. los 84 loteryi Saskiej
98	Kraków dwor.	Bleim	Hein	Wiedeń	—	—	2 losy „
99	Łańcut	Beiter	Bester	Zimna woda	—	—	karta legitymacyjna
100	Gdów	niewiadome	Mutni	Sassow	1	—	—
101	Biała	„	Lotocka	Dąbie	1	—	—
102	Myślenice	Mutka	Morus	Przemyśl	5	—	—
103	Radymno	Moroń	Moron	Przemyśl	2	—	—
104	Bochnia	Popiołek	Popiołek	Ostrawa	—	—	karta legitymacyjna
105	Lwów	Forczyński	Wierzchlejski	Lwów	—	—	1 zaświadczenie
106	Lwów	kol. Albrechta	Bär	Stanisławów	—	—	„ „
107	Nowagóra	niewiadome	Bigaj	Ostrawa	—	—	1 książka robocza
108	Podhajce	Gurgacz	Gurgacz	Okna	—	—	certyfikat wojskowy
109	Bochnia	Pietruszewski	arcyks. Ludwik Józef	Wiedeń	—	—	2 zaświadczenia
110	Lwów	niewiadome	Düker	Lipsko	—	—	pisma
111	Lwów	Nawrocki	kolej Karola Ludwika	Lwów	—	—	karta matrykulac.
112	Lwów	Gola	Danilkiewicz	Abrahamowice	—	—	1 cessya
113	Lwów	niewiadome	Lewitz	Kodro	—	—	1 klucz
114	Stryj	Ryziewicz	Orłowski	Lwów	—	—	2 zaświadczenia
115	Bochnia	niewiadome	Chima	Ostrawa	—	—	1 metryka chrztu
116	Husiatyn	„	Glinberg	Sadogóra	—	—	pisma
117	Gródek	„	Zieliński	Brzeżany	3	—	—
118	Cieszanow	„	Frebel	Rawa ruska	—	—	wezwanie do wojska
119	Rzeszów	Brachfeld	Alt	Tepzyn	—	—	1 extrakt tabularny
120	Radymno	Kuryg	Rucki	Przemyśl	—	—	metryka pośmiertn.
121	Przemyśl	niewiadome	Wiszniewski	Kraków	—	—	3 zaświadczenia
122	Dukla	—	—	—	—	—	—
123	Borynicze	Buła	Buła	Lwów	—	—	1 zaświadcz. szkolne
124	Lwów	niewiadome	niewiadome	Stryj	1	—	—
125	Kraków dworz	„	Eisenberg	Podgórze	—	—	1/8 Hamburgskiego losu Nr. 66632
126	„	powiat budow.	tow. budowy	Kraków	—	—	1 zaświadczenie
127	Kraków dworzec	Narolski	Wołotycz	Rossya	—	—	kolejowy recepis nadawczy
128	„	niewiadome	Spira	Warszawa	—	—	karta legitymacyjna
129	„	„	Buchholz	Gzichow	—	—	6 szeków prem. austr. Gresham
130	„	„	Olszowska	Jeleśnia		—	20 kup. bank. kraj.
131	niewiadome	„	Bonek	Warszawa	—	—	książeczka i paszport rossyjski
132	Kraków dworzec	„	Symonowicz	Łukaszowce	—	—	1 paszport
133	Lwów	„	Juffa	Zbaraż	—	—	żydowskie druki
134	Lwów	Niedzwiecki	Gizowski	Jawornik	—	—	1 weksel
135	Lwow	niewiadome	Stiber	Lwów	25	—	—
136	Kraków	Sienicki	Godek	Michałowice	1	—	—
137	Zaświadcze-	nie służebne	opiewające na Jó-	zefa Altkorna			
138	Jasło	niewiadome	Konieczmanka	Kraków	—	—	1 metryka chrztu
139	Lwów	nieczytelne	Schatzker	Czerniowce		—	1 weksel
140	Stryj	Koszow	Zwierz. gminna	Skol	—	—	certyfikat wojskowy
141	Żółkiew	Wawrukowicz	Walnicki	Gołogóry	2	—	—
142	Rzeszów	niewiadome	Laha	Jarowiec	1		—
143	Lwów dworzec	Lwowska Czern. kolej	Abrahamowicz	Druhów	—	—	dok. dymisyi z wojsk. i zaświad. moral.
144	Rzeszów	—	Rumor	Stanisławów		—	certyfikat wojskowy
145	Brody	—	Balliner	Odeska	—	—	pisma żydowskie
146	Kamionka Strumił.	Hrycak	Urząd gminny	Stronie	—	—	certyfikat wojskowy
147	Sanok	—	Adamiak	Berno	—	—	1 metryka chrztu
148	Żywiec	Duraj	Juroszka	Schöndorf	1	—	—
149	Złoczów	—	Scheib	Wiedeń	—	—	1 los Hamburgski nr. 45.266
150	Śniatyn	Prośhiomski	Czern. kolej	Wiedeń	—	—	karta immatrykulacyjna i zaświad ub.
151	Czortków	—	Gebhard	Stanisławów	—	—	książeczka służb.
152	Lwów	—	Więckowski	Lwów	-	—	1 klucz
153	Krosno	Bażan	Bażan	Lwów	—	—	karta legitymac.
154	Krosno	Głowiński	Fontana	Dolina	—	1	metryka chrztu i karta legitym.
155	Złoczów	Kallo	Arcyks. Albrecht	Wiedeń	—	—	dok. patentalny
156	Biała	Then	Then	Katowice	—	—	wywód
157	Żółkiew	niewiadome	Stramer	Herbowice	—	—	upoważnienie do sprzedaży tytoniu
158	Wojnicz	—	Fuks	Peszt	3	—	—
159	Gliniany	Sobotnicki	Ilnicki	Jabłonów	—	—	2 metryki chrztu
160	Przemyślany	—	Saranowicz	Bratkowce	10	—	—
161	Biała	niewiadome	Popowiec	Mohran	-	—	2 oryg. losy saks. lot. n. 34143 i 34143
162	Tłumacz	Kołt	Kołt	W. Neustadt	2	—	—
163	Radłów	Chachaj	Gaz	Drohobycz	1	—	—
164	Sambor	—	Zawady	Lwów	—	—	1 metryka chrztu
165	Staremiasto	—	Urząd parafial.	Tarnów	—	—	„
166	Kałusz	—	Missak	Kranzberg	—	—	„
167	Bochnia	Jagło	Jagło	Kraków	1	—	—
168	Stanisławów	Droste	ks. Auersperg	Wiedeń	—	—	2 podania i 1 zaśw.
169	Brody	Czerwenka	Hajer	Seleam	—	—	1 pełnomocnictwo
170	Brody	niewiadome	Landesberg	Wiedeń	—	—	1 kupon
171	Kałusz	Kohut	Kuczerak	Stryj	1	—	—

Co się niniejszem do publicznej wiadomości z tym dodatkiem podaje, iż strony, które prawo własności do wyż wymienionych przedmiotów udowodnić mogą, w przeciągu trzech miesięcy w c. k. krajowej Dyrekcyi poczt zgłosić się winne.

Lwów, dnia 17. stycznia 1875.

(830 2—3) **Edykt.**

L. 4363. Z c. k. Sądu powiatowego w Czortkowie wzywa się posiadaczy zagubionego kwitu wystawionego na dniu 29. Stycznia 1874. art. 7 przez c. k. urząd podatkowy w Czortkowie na złożoną przez Mozesa Sommermana obligacyę indemnizacyjną Nr. 26.569 na 1000 zł. z 20 kuponami, na zabezpieczenie dozwolonego mu rozporządzenia c. k. powiatowej Dyrekcyi skarbu w Tarnopolu z dnia 21. Stycznia 1874 do l. 13/815 kredytu na opędzenie gorzelni w Tudorowie za miesiąc Luty 1874. dalej zagubionego kwitu zeznanego przez c. k. urząd podatkowy w Czortkowie na dniu 30. Marca 1874. art 24. na złożoną obligacyę indemnizacyjną Nr. 460 na 1000 zł. w a. z 20. kuponami na zabezpieczenie dozwolonego mu rozporządzenia c. k. powiatowej Dyrekcyi skarbu w Tarnopolu z dnia 20. Marca 1874. L 54/3338 kredytu na opędzenie gorzelni w Tudorowie za miesiąc Kwiecień 1874. w przeciągu roku jednego od trzeciego ogłoszenia w Gazecie Lwowskiej do sądu tutejszego złożył, lub prawa swoje do tych kwitów wykazał, gdyż po upływie tego czasu takowe jako umorzone uznane będą.

Czortków, 20. Września 1874.

---

(876) **Edikt.**

Zahl 2686. Vom Stanislauer k. k. Kreisgerichte wird die unterm 30. Dezember 1874 Zahl 14.425 ausgeschriebene Feilbietung der in Stanislau sub Nr. Cons. 215 und 216 1/4 gelegenen Johann Halawaj'schen Realität sistirt

Stanislau, den 6. März 1875.

L. 14. **KONKURS.**

Rada złoczowskiego Oddziału gospodarskiego rozpisuje niniejszem konkurs na prowizoryczną ***posadę dyplomowanego weterynarza*** z rocznem wynagrodzeniem w kwocie 400 zł. w. a. Siedziba weterynarza ma być w Złoczowie, tenże będzie uprawnionym pobierać od stron wynadgrodzenia za swe czynności a tylko na żądanie urzędu gminnego w Złoczowie pełnić bezpłatnie obowiązki weterynarza w wypadkach zarazy bydlęcej lub podobnych, w zakres policyi miejskiej zdrowia bydła wchodzące. Ubiegający się o tę posadę mają do dnia 1. Kwietnia b. r. wnieść podania kompetencyjne **„do Rady Oddziału gospodarskiego w Złoczowie"** i wykazać się świadectwami z ukończonych nauk weteryneryi i dotychczasowej praktyki w tym zawodzie.

Złoczów, dnia 10. Lutego 1875.

805 3—3

Z drukarni E. Winiarza we Lwowie.